

Warszawa, 14 lipca 1951 r.

Nr 18

Poz. 163-177

T R E Ś Ć :

ZARZĄDZENIA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

- Poz. 163 Nr 211 z dnia 23.4.1951 r. w sprawie powołania Komisji Kwalifikacyjnej remanentów metali nieżelaznych.
- Poz. 164 Nr 195 z dnia 25.5.1951 r. w sprawie zasad wynagradzania i norm pracy w państwowych biurach projektów.
- Poz. 165 Nr 206 z dnia 25.5.1951 r. w sprawie uszczelnienia pomieszczeń w budynkach oraz remontów urządzeń do ogrzewania i palenisk kuchennych.
- Poz. 166 Nr 208 z dnia 30.5.1951 r. w sprawie określenia funduszy nagród dla instytutów naukowo-badawczych na I półrocze 1951 r.
- Poz. 167 Nr 197 z dnia 31.5.1951 r. w sprawie projektów typowych.
- Poz. 168 Nr 202 z dnia 1.6.1951 r. w sprawie przesunięcia terminu wykonania robót elewacyjnych.
- Poz. 169 Nr 225 z dnia 1.6.1951 r. w sprawie wzoru umów szczegółowych i bezpośrednich na dostawę towarów związaną z obrotem handlowym z zagranicą.
- Poz. 170 Nr 226 z dnia 1.6.1951 r. w sprawie ogólnych warunków dostaw związanych z obrotem handlowym z zagranicą.
- Poz. 171 Nr 204 z dnia 2.6.1951 r. w sprawie kosztów szkolenia junaków Powszechnej Organizacji „Służba Polsce“.

- Poz. 172 Nr 209 z dnia 4.6.1951 r. w sprawie gospodarki ceramiką budowlaną terenowego przemysłu materiałów budowlanych w roku 1951.
- Poz. 173 Nr 210 z dnia 4.6.1951 r. w sprawie trybu kontroli upłynnienia remanentów materiałowych w jednostkach państwowych wykonywanej przez inspektorów Przedsiębiorstwa Upłynnienia Remanentów (PUR).
- Poz. 174 Nr 213 z dnia 6.6.1951 r. w sprawie rozdziału, odbywania i finansowania praktyk dyplomowych studentów.

INSTRUKCJA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

- Poz. 175 Nr 2 z dnia 29.5.1951 r. w sprawie sposobu przekazywania należności za dzieci objęte akcją wczasów organizowanych przez jednostki podległe Ministerstwu Oświaty.

PISMA OKÓLNE:

- Poz. 176 z dnia 31.5.1951 r. w sprawie działalności Komisji Oceny Projektów Inwestycyjnych (KOPI) przy prezydiach wojewódzkich rad narodowych w okresie nasilenia prac związanych z wykonaniem Planu Inwestycyjnego 1951 i 1952 r.
- Poz. 177 z dnia 8.6.1951 r. w sprawie zawierania umów o wykonanie robót budowlanych- i montażowych z Centralą Prywatnego Przemysłu Mineralnego i Materiałów Budowlanych.

163.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 211 z dnia 23 kwietnia 1951 r.

w sprawie powołania Komisji Kwalifikacyjnej remanentów metali nieżelaznych.

W celu usprawnienia akcji upłynnienia remanentów metali nieżelaznych, w porozumieniu z Ministrem Przemysłu Ciężkiego zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołuje się przy Biurze do Spraw Gospodarki Metalami Nieżelaznymi Komisję Kwalifikacyjną Metali Nieżelaznych, zwaną dalej w skrócie Komisją.

§ 2. 1. Zadaniem Komisji jest:

- 1) badanie remanentów metali nieżelaznych zgłaszanych do Centrali Handlowej Metali Nieżelaznych (CHMN) i kwalifikowanie ich na półwyroby i wyroby:
 - a) chodliwe, które mogą być upłynnione w okresie nie dłuższym niż 2 lata,
 - b) niechodliwe, które nie mogą być upłynnione w przeciągu 2 lat i które mają być skierowane do przetopu;
- 2) ustalanie, które ze zgłoszonych do CHMN wyrobów i półwyrobów, w celu ich sprawniejszego upłynnienia,

mają być sprowadzone na skład centralny CHMN, a które mogą pozostać w dyspozycji CHMN na składach przedsiębiorstw zgłaszających te remanenty.

2. CHMN przedstawi Komisji wykazy wszystkich remanentów metali nieżelaznych zarówno zgłaszanych do CHMN po wejściu w życie niniejszego zarządzenia, jak i zgłoszonych uprzednio a nieupłynnionych.

§ 3. 1. W skład Komisji wchodzi:

- Jako Przewodniczący — Dyktor Biura do Spraw Gospodarki Metalami Nieżelaznymi.
- Członkowie: — przedstawiciel Centralnego Zarządu Przemysłu Metali Nieżelaznych,
— przedstawiciel Instytutu Metalurgii,
— przedstawiciel Centralnego Zarządu Przemysłu Maszynowego,
— przedstawiciel Centralnego Zarządu Przemysłu Elektrotechnicznego.

2. Komisja wybierze spośród członków zastępcę Przewodniczącego.

3. Czynności Sekretarza Komisji pełnić będzie wyznaczony pracownik Biura do Spraw Gospodarki Metalami Nieżelaznymi.

§ 4. W razie ustąpienia jednego z członków Komisji, instytucja, którą on reprezentuje, w uzgodnieniu z Przewodniczącym Komisji wydeleguje na jego miejsce innego przedstawiciela.

§ 5. 1. Posiedzenie Komisji zwołuje jej Przewodniczący w miarę potrzeby, nie rzadziej jednak, niż raz na 2 tygodnie.

2. Uchwały zapadają zwykłą większością głosów. W razie równości rozstrzyga głos Przewodniczącego.

3. Do ważności uchwał Komisji konieczna jest obecność na posiedzeniu Przewodniczącego lub jego zastępcy i co najmniej 2 członków.

§ 6. 1. W razie potrzeby Komisja może powołać podkomisję, które podlegają Przewodniczącemu i działają wg zasad przewidzianych w niniejszym zarządzeniu.

2. Przewodniczący może powierzyć opracowanie poszczególnych zagadnień, związanych z wykonaniem zadań Komisji rzeczoznawcom zarówno spośród członków Komisji, jak i spośród innych osób na zasadzie umowy, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 7. Nadzór nad działalnością Komisji należy do Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, któremu Przewodniczący Komisji składa co kwartał sprawozdania z jej działalności. Drugi egzemplarz sprawozdania otrzymuje Minister Przemysłu Ciężkiego.

§ 8. Za udział w posiedzeniach Komisji i podkomisji przewodniczący, członkowie i sekretarz otrzymywać będą wynagrodzenie na zasadach ustalonych uchwałą Nr 36 Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1951 r. w sprawie trybu powoływania Komisji resortowych i wynagrodzenia za udział w posiedzeniach (Monitor Polski Nr A-9, poz. 134) z tym, że przewodniczący i członkowie Komisji otrzymywać będą wynagrodzenie zgodnie z punktami 3 i 4 ust. IV wymienionej uchwały.

§ 9. Wydatki Komisji pokrywane będą z budżetu Biura do Spraw Gospodarki Metalami Nieżelaznymi w ramach zatwierdzonego preliminarza budżetowego.

§ 10. Miejscem urzędowania Komisji jest Biuro do Spraw Gospodarki Metalami Nieżelaznymi w Katowicach.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. S z y r

W porozumieniu.

MINISTER PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

K. Tokarski

164.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 195 z dnia 25 maja 1951 r.

w sprawie zasad wynagradzania i norm pracy w państwowych biurach projektów.

W celu usprawnienia i podniesienia jakości pracy państwowych biur projektów oraz pełniejszego zapewnienia planowi inwestycyjnemu dokumentacji technicznej o odpowiedniej jakości i terminowego jej sporządzania, jak również w celu zachęcenia pracowników państwowych biur projektów do podnoszenia kwalifikacji i wydajności pracy — zarządza się w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych, co następuje:

§ 1. Wprowadza się w państwowych biurach projektów z mocą obowiązującą od 1 marca 1951 roku regulamin wynagradzania pracowników umysłowych, stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia oraz normy nakładu pracy akordowej przy sporządzaniu dokumentacji technicznej NPA/BP Nr 1 — 5.

§ 2. Zobowiązuje się Ministerstwo nadzorujące państwowe biura projektów do przeprowadzania przynaj-

mniej raz na kwartał sprawdzenia właściwego stosowania obowiązujących zasad wynagradzania. Przy sprawdzaniu należy w szczególności zwrócić uwagę na właściwe:

1. Zaszeregowanie,
2. Stosowanie norm pracy i wskaźników premiowania,
3. Wykorzystanie poprzednich opracowań projektowych,
4. Stosowanie projektów typowych,
5. Stosowanie współczynników za trudności i ułatwienia.

Sprawozdanie, dotyczące stosowania obowiązujących zasad wynagradzania należy przysyłać w dwóch egzemplarzach do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 3. 1. W terminie do dnia 1 lipca 1951 roku należy zaprowadzić karty pracy w państwowych biurach projektów, które dotychczas kart tych nie zaprowadziły.

2. Kierownictwo biura obowiązane jest bieżąco kontrolować prawidłowe wypełnianie kart pracy.

§ 4. 1. Właściwi Ministrowie zarządzają przeprowadzenie w terminie do dnia 1 lipca 1951 roku rewizji zakładowych norm pracy (norm lokalnych, nie objętych normami NPA/BP Nr 1—5) w tych podległych im biurach projektów, stosujących zakładowe normy pracy, w których poziom średniego wynagrodzenia akordowego, uzyskiwanego w oparciu o te normy zakładowe, przewyższa przy podobnym nakładzie pracy średnie wynagrodzenie akordowe, uzyskiwane w oparciu o normy NPA/BP Nr 1—5, a to w celu dostosowania norm zakładowych do norm NPA/BP Nr 1—5.

2. Zrewidowane normy winny być dostosowane do systemu akordowo - premiowego, przewidującego część zapłaty za wykonaną pracę w formie premii.

3. Do czasu zrewidowania zakładowych norm pracy, zgodnie z ust. 1 i 2 obowiązuje przy pracach wykonywanych w oparciu o te normy dotychczasowy system akordowy płac.

§ 5. Uchyła się z mocą obowiązującą od dnia 1 marca 1951 roku część „A“ i część „B“ załącznika Nr 26 do układu zbiorowego pracy w budownictwie oraz normy pracy, ustalone w katalogach norm tymczasowych, Ministerstwa Budownictwa z 1949 r., a zmienione zarządzeniami Przewodniczącego PKPG: Nr 98 z dnia 28 kwietnia 1950 roku (Biuletyn PKPG Nr 9, poz. 119) oraz Nr 76 z dnia 8 marca 1951 roku (Biuletyn PKPG Nr 8, poz. 85) w sprawie zmiany norm pracy w państwowych biurach projektów.

§ 6. Właściwi Ministrowie wydadzą zarządzenia w celu bezwzględnego wprowadzenia w życie postanowień niniejszego zarządzenia.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. S z y r

Załącznik do Zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 195 z dn. 26 maja 1951 r.

REGULAMIN WYNAGRADZANIA PRACOWNIKÓW UMYSŁOWYCH BIUR PROJEKTÓW

§ 1. W Biurach Projektów obowiązują następujące systemy płac:

- a) akordowo - premiowy,
- b) czasowo - premiowy.

I. System akordowo - premiowy.

§ 2. System akordowo - premiowy stosuje się przy pracach, wykonywanych w oparciu o normy nakładu pracy

NPA/BP Nr 1—5 oraz w oparciu o zrewidowane zakładowe normy pracy, zgodnie z § 4 wyżej wymienionego zarządzenia.

§ 3. Wynagrodzenie za wypracowany akord określa się zgodnie z zasadami, ustalonymi w części ogólnej katalogu norm nakładu pracy NPA/BP Nr 1—5.

§ 4. Premia w systemie akordowo - premiowym przyznawana jest za terminowość i jakość pracy oraz za obniżenie kosztów budownictwa i potaniecie produkcji lub usług projektowanych zakładów lub przedsiębiorstw.

§ 5. 1. Premia wypłacana jest z funduszu premiowego, który tworzy się w ramach danego przedsiębiorstwa (biura projektów) z narzutu stanowiącego 15% kwot wypracowanych w akordzie w systemie akordowo - premiowym;

2. Rozliczenia z wykorzystania funduszu premiowego należy dokonywać kwartalnie i potaniecie w danym kwartale fundusz premiowy, nie może być wykorzystany w następnych kwartałach.

§ 6. 1. Premia przyznawana jest za:

- wykonanie dokumentacji technicznej w terminie,
- jakość wykonanej pracy,
- obniżenie kosztów budowy zakładów, budynków i budowli oraz za obniżenie kosztów produkcji lub usług projektowanych przedsiębiorstw (zakładów).

2. Premia za czynnik „a” przyznawana jest pod warunkiem dotrzymania terminów wykonania prac, ustalonych w miesięcznym harmonogramie prac, dla danego zespołu, zatwierdzonym przez dyrektora biura. Dyrektor biura może dany zespół pozbawić premii za terminowość w przypadku, gdy jakość pracy wykonanego projektu jest niższa od przeciętnie wymaganego poziomu. Premię za terminowość ustala się w jednakowej wysokości dla wszystkich zespołów, które wykonały prace w terminie.

3. Premia za czynnik „b” przyznawana jest za racjonalne techniczne rozwiązanie projektu oraz za właściwe graficzne jego wykonanie. Oceny jakości pracy dokonuje Rada Techniczna Biura projektów, wykonywującego dokumentację oraz Komisja Oceny Projektów Inwestycyjnych (KOPI), zatwierdzająca daną dokumentację. Premię za jakość wypłaca się pod warunkiem wykonania norm pracy przynajmniej w 100%.

4. Premię za czynnik „c” ustala się wg następujących zasad:

- za każdy 1% obniżenia kosztu budowy zakładów, budynków i budowli w projekcie wstępnym lub projekcie technicznym premia wynosi do 5% uzyskanego zarobku akordowego. Uzyskane oszczędności w projektach wstępnych określa się przez porównanie tych projektów ze wskaźnikami techniczno-ekonomicznymi, opracowanymi przez Biuro Projektów dla poszczególnych rodzajów budownictwa na podstawie analizy projektów, najekonomiczniej dotychczas opracowanymi i zatwierdzonymi przez właściwego Ministra. Oszczędność w projekcie technicznym stanowi dalsze obniżenie kosztów w porównaniu z poziomem kosztów, osiągniętym w projekcie wstępnym.
- za każdy % obniżenia kosztu budownictwa przy opracowaniu rysunków roboczych w porównaniu z kosztem ustalonym w projekcie technicznym premia wynosi do 10% uzyskanego zarobku akordowego.
- za każdy 1% obniżenia kosztów produkcji lub usług projektowanych przedsiębiorstw (zakładów) premia wynosi do 5% uzyskanego zarobku akordowego. Uzyskane oszczędności określa się analogicznie na zasadach ustalonych w punkcie a) i b).
- obliczenia stanowiące podstawę do wypłaty premii za oszczędność dokonuje dane biuro projektów, a zatwierdza:

- Komisja Oceny Projektów Inwestycyjnych dla projektów wstępnych i technicznych,
- Dyrektor Biura Projektów dla rysunków roboczych, po zatwierdzeniu ich przez zleceniodawcę.

5. Maksymalna premia wypłacana za 3 czynniki łącznie nie może przekraczać 50% uzyskanego zarobku akordowego danego pracownika.

6. Premię przyznaje się w procentach uzyskanego zarobku akordowego dla każdego zespołu za każde stadium projektu oddzielnie, tzn. za projekt wstępny, projekt techniczny i rysunki robocze.

Jedynie w przypadkach projektów, których wykonanie nie wykracza poza 2 miesiące rozliczeniowe, premię przyznaje się za całość projektu.

7. Premię zatwierdza dyrektor biura projektów.

8. W wyjątkowych i uzasadnionych przypadkach pracownicy mogą otrzymać premię w granicach do 150% uzyskanego zarobku akordowego za zgodą Centralnego Zarządu lub Ministerstwa dla biur projektów, podległych bezpośrednio Ministerstwu.

§ 7. 1. Z funduszu premiowego, ustalonego w § 5 przeznacza się na premie za:

- terminowe wykonanie projektów i rysunków 30% do 50% funduszu,
- jakość wykonanej pracy do 40% funduszu,
- obniżenie kosztu budownictwa oraz za obniżenie kosztów produkcji lub usług projektowanych przedsiębiorstw do 40% funduszu.

2. Podziału funduszu premiowego dokonuje Dyrektor Biura Projektów.

§ 8. Należność za pracę akordową poszczególnych faz projektów na wniosek kierownika pracowni zaliczkuje się przy miesięcznych rozliczeniach w wysokości do 85% komisyjnie stwierdzonego stanu zaawansowania pracy danej fazy projektu. Rozliczenie ostateczne następuje po przyjęciu danego stadium projektu przez Radę Techniczną.

§ 9. Za zleczone przez Radę Techniczną lub Kolegium oraz przez KOPI inwestora na skutek błędnego rozwiązania zmiany i poprawki w projekcie (w ramach zatwierdzonego programu), nie dolicza się oddzielnego nakładu pracy.

§ 10. Za czas stracony w zespole z powodu przestoju, niezależnego od pracownika, winien on otrzymać zapłatę według kategorii, wynikającej z osobistego zaszerogowania z dodatkiem funkcyjnym. Przerwy winien pracownik zgłosić bezzwłocznie dyrekcji biura, która komisyjnie stwierdza istnienie obiektywnych powodów uniemożliwiających przydzielenie pracy danemu pracownikowi.

§ 11. 1. Kierownikom pracowni, złożonych przynajmniej z dwóch zespołów, którzy pracują w systemie akordowo-premiowym, przysługuje oprócz wynagrodzenia akordowo-premiowego z tytułu osobistego udziału przy pracach akordowych we własnym zespole, dodatek za kierownictwo w następującej wysokości:

- w pracowniach zatrudniających od 6 do 10 pracowników — 25%,
- w pracowniach zatrudniających od 11 do 20 pracowników — 30%,
- w pracowniach zatrudniających od 21 do 30 pracowników — 40%,
- w pracowniach zatrudniających od 31 do 50 pracowników — 50%,
- w pracowniach zatrudniających ponad 50 pracowników — 60%

miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego z dodatkiem funkcyjnym.

Ponadto kierownik pracowni otrzymuje premię, obliczoną w procentach od wyżej określonego datku według zasad, obowiązujących techniczny personel kierowniczy.

2. Kierownicy pracowni, niepracujący w systemie akordowo - premiowym otrzymują pełne wynagrodzenie oraz premię na zasadach obowiązujących kierowniczy personel działów technicznych.

II. System premiowy.

§ 12. Premię według postanowień niniejszych otrzymują pracownicy umysłowi biur projektów, dla których ustalone są w tabeli zaszerogowania współczynniki premiowe.

§ 13. Odrębne zasady premiowej ustala się dla następujących grup pracowników:

I grupa — pracownicy techniczni, wykonywujący indywidualnie względnie w zespole prace z zakresu projektowania i studiów, które nie mogą być akordowane.

II grupa — dyrekcja, kierownicy pracowni, studiów, gabinetów, projektów, kierowniczy personel działów technicznych oraz podlegli mu pracownicy ogólnotechniczni, których prace nie mogą być zakordowane.

III grupa — pracownicy działu planowania, organizacji, pracy i płacy, administracyjno - gospodarczego oraz personalnego.

§ 14. 1. Premia pracowników, zaliczonych do I grupy uzależniona jest od następujących czynników:

- terminowego wykonania pracy,
- jakości pracy,
- obniżenia kosztów budowy zakładów, budynków i budowli oraz obniżenia kosztów produkcji i usług projektowanych przedsiębiorstw (zakładów).

2. Termin wykonywanych prac określa uprzednio kierownictwo biura na podstawie czasu wykonywania prac podobnych.

3. Wysokość premii ustala się w procentach płacy podstawowej, łącznie z dodatkiem funkcyjnym, przypadającej za czas wykonywania danej pracy, według następujących zasad:

- premia za terminowość wynosi 40%, za wykonanie prac w terminie,
- wysokość premii za jakość pracy ustala dyrektor biura projektów w granicach do 30%. Oceny jakości pracy dokonuje Rada Techniczna biura projektów, wykonywującego dokumentację oraz Komisja Oceny Projektów Inwestycyjnych (KOPI), zatwierdzająca daną dokumentację. Premia za jakość przysługuje pod warunkiem wykonania pracy w terminie,
- wysokość premii za czynnik „c” ustala się analogicznie na zasadach, określonych w § 6 pkt. 4.

4. Premię dla pracowników I grupy zatwierdza dyrektor biura projektów.

§ 15. 1. Premia dla pracowników, zaliczonych do II grupy uzależniona jest od następujących czynników:

- wykonania planu produkcji, pod warunkiem wykonania planu wydajności przynajmniej w 100%,
- jakości opracowań projektowych,
- obniżenia kosztów budowy zakładów, budynków i budowli oraz obniżenia kosztów produkcji i usług projektowanych przedsiębiorstw (zakładów).

2. Wysokość premii ustala się w procentach płacy podstawowej, łącznie z dodatkiem funkcyjnym według następujących zasad:

- premię za wykonanie planu produkcji określa następująca tabela:

wykonanie planu		wysokość premii
100	—	30
101	—	32
102	—	34
103	—	36
104	—	38
105	—	40
106	—	42
107	—	44
108	—	46
109	—	48
110 i wyżej	—	50

- Premia za jakość wynosi 25%. Premię tę obniża się o 1/5 za każdy 1% reklamowanej wartości produkcji w stosunku do całkowitej wartości produkcji w danym miesiącu.

Premia za jakość wypłacana jest pod warunkiem wykonania planu produkcji przynajmniej w 100%.

- Premię za czynnik „c” wypłaca się w wysokości 5% za każdy 1% obniżenia łącznych kosztów budownictwa lub kosztów produkcji oraz usług przedsiębiorstw (zakładów) projektowanych przez biuro lub pracownię w danym miesiącu.

3. Dla kierowników pracowni i działów studiów premię oblicza się w oparciu o osiągnięcie na własnym oddziale.

4. Premię dla pracowników II grupy zatwierdza na wniosek Dyrektora Biura, Dyrektor Centralnego Zarządu, względnie Minister dla Biur podległych bezpośrednio Ministerstwu.

5. Ustala się następujące czynniki premiowe: dla dyrektora 1,3 oraz dla kierowników pracowni, kierowników gabinetów, projektów, działów studiów, gł. projektantów i gł. konstruktorów — 1,2.

Dla pozostałych pracowników zatrudnionych w biurach projektów obowiązują dotychczasowe współczynniki premiowe podane w obowiązujących tabelach szeregowania.

§ 16. 1. Premia pracowników, zaliczonych do III grupy zależy od wykonania planu produkcji biura projektów pod warunkiem wykonania planu wydajności przynajmniej w 100%.

2. Wysokość premii ustala się w procentach płacy podstawowej łącznie z dodatkiem funkcyjnym, wg następującej tabeli:

% wykonania planu produkcji		wysokość premii
100	—	40
101	—	41
102	—	42
103	—	43
104	—	44
105	—	45
106	—	46
107	—	47
108	—	48
109	—	49
110 i wyżej	—	50

3. Premię dla pracowników zaliczonych do III grupy zatwierdza Dyrektor Centralnego Zarządu lub Minister dla Biur, podległych bezpośrednio Ministerstwu.

III. Postanowienia ogólne

§ 17. Pracownik objęty jednym systemem płacy nie może jednocześnie być wynagradzany wg innego systemu.

§ 18. Pracownicy techniczni zatrudnieni na stanowiskach kierowniczych techniczno - administracyjnych mogą wykonywać w godzinach pozasłużbowych prace projektowe wynagradzane wg systemu akordowo - premiowego.

§ 19. Właściwy Minister może przyznać za inwencje twórcze, posiadające wyjątkowe znaczenie i za projektowe rozwiązania zagadnień specjalnie trudnych, premię dwukrotnie wyższą dla pracowników, pracujących w systemie premiowym, określonym w § 14 i 15 oraz w systemie akordowo - premiowym.

§ 20. 1. Za czas zużyty na wyjazdy służbowe, związane bezpośrednio z wykonywaną pracą projektową (nadzór autorski itp.) pracownicy, pracujący w systemie akordowo - premiowym otrzymują wynagrodzenie, obliczone w stosunku 8 godzin dziennie wg następujących stawek:

kierownik pracowni	11 zł za 1 godz.
projektant	10 zł za 1 godz.
pomoc techniczna	6 zł za 1 godz.

oraz przysługujące ustawą diety.

2. Za czas zużyty na wyjazdy służbowe, niezwiązane bezpośrednio z działalnością Biura (uczestnictwo w zjazdach zawodowych itp.) oraz za udział w posiedzeniach Rady Technicznej, pracownik otrzymuje wynagrodzenie wg stawki dziennej, liczonej od uposażenia zasadniczego z ew. dodatkiem stałym (funkcyjny, lokalny itp.) oraz przysługujące ustawą diety.

§ 21. Za czas urlopu lub udowodnionej choroby pracownikowi przysługuje średni zarobek miesięczny, liczony na podstawie zarobku z ostatnich 12 miesięcy. W przypadku krótszego czasokresu pracy w danym biurze niż 12 miesięcy, bierze się pod uwagę okres przepracowany.

§ 22. Maszynistki przepisujące kosztorysy winny być zatrudnione w akordzie przy zastosowaniu współczynnika zachęty akordowej w wysokości 1,1.

165.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

nr 206 z dnia 25 maja 1951 r.

w sprawie uszczelnienia pomieszczeń w budynkach oraz remontów urządzeń do ogrzewania i palenisk kuchennych.

W celu zmniejszenia zużycia paliwa do ogrzewania budynków i przygotowywania posiłków zarządza się w porozumieniu z Ministrami Gospodarki Komunalnej i Handlu Wewnętrznego, co następuje:

§ 1. Urzędy, instytucje i jednostki gospodarki społecznej powinny w terminie do dnia 30 września 1951 r. przeprowadzić konieczne remonty urządzeń do ogrzewania i przygotowywania posiłków (piece, paleniska kuchenne, urządzenia do przygotowywania ciepłej wody) — zwane w dalszym ciągu zarządzenia w skróceniu urządzeniami do ogrzewania oraz wykonać w użytkowanych przez nich budynkach i pomieszczeniach roboty uszczelniające w celu zapewnienia zmniejszenia zużycia paliwa.

§ 2. W terminie do dnia 20 czerwca 1951 r. należy przy udziale fachowców:

- 1) dokonać przeglądu budynków i urządzeń do ogrzewania,
- 2) ustalić zakres robót remontowych, których wykonanie wpłynie na zmniejszenie zużycia paliwa,
- 3) sporządzić przybliżone zestawienie potrzebnych dla tych remontów materiałów i części wymiennych.

§ 3. 1. Remonty, o których mowa w § 1 powinny być wykonane we własnym zakresie lub zlecone do wykonania przedsiębiorstwom remontowym podległym Ministerstwu Gospodarki Komunalnej i terenowym radom narodowym albo przedsiębiorstwom spółdzielczym.

2. Remonty drobne, które ze względu na położenie lub inne uzasadnienie przyczyny, nie będą mogły być wykonane w sposób wskazany w ust. 1, mogą być zlecone rzemieślnikom posiadającym kartę rzemieślniczą, o ile koszt tych remontów nie przekracza 1000 zł.

§ 4. Minister Gospodarki Komunalnej i Prezes Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości (CUDW) poleca właściwym podległym przedsiębiorstwom i spółdzielniom wykonywanie na zlecenie remontów urządzeń do ogrzewania.

§ 5. 1. W przypadku trudności w uzyskaniu surowców, materiałów i części wymiennych potrzebnych do wykonania remontów urządzeń do ogrzewania, jednostki wykonujące te remonty zgłoszą za pośrednictwem swoich nadrzędnych jednostek terenowych do wydziałów przemysłu wojewódzkich rad narodowych (WRN) wykaz niedoborów w zakresie wyżej wymienionych surowców, materiałów i części wymiennych.

2. Wydziały przemysłowe WRN:

- 1) przeanalizują możliwość pokrycia niedoborów przez zwiększenie lub uruchomienie produkcji w przedsiębiorstwach, zakładach przemysłu terenowego oraz spółdzielczych,
- 2) przekażą wykaz niedoborów materiałów i części wymiennych nie produkowanych w przemyśle terenowym danego województwa do CUDW, który przeanalizuje możliwość zwiększenia produkcji w podległych właściwych zakładach zarządów branżowych.

§ 6. Minister Handlu Wewnętrznego poleci właściwym komórkom organizacyjnym przekazanie w terminie do dnia 15 czerwca 1951 r. do CUDW dodatkowych zesta-

wień ilościowych zapotrzebowania handlu uspołecznionego na części i materiały dla remontu urządzeń do ogrzewania należących do użytkowników indywidualnych, zapatrywanych z puli rynkowej.

§ 7. Prezes CUDW poleci właściwym podległym przedsiębiorstwom (zakładom) zwiększenie produkcji części wymiennych i materiałów potrzebnych dla remontów urządzeń do ogrzewania oraz zwiększenie produkcji urządzeń, których zainstalowanie wpłynie na zmniejszenie zużycia paliwa do ogrzewania i dla celów gospodarstwa domowego (termony).

§ 8. Departament Zaopatrzenia i Bilansów Materiałowych PKPG będzie przydzielać z posiadanych rezerw surowce i materiały dla pokrycia zwiększonych potrzeb na remonty urządzeń do ogrzewania.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI

PLANOWANIA GOSPODARCZEGO
MINISTER GOSPODARKI KOMUNALNEJ
MINISTER HANDLU WEWNĘTRZNEGO

w z. E. Szyr
K. Mijał
J. Dietrich

166.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

Nr 208 z dnia 30 maja 1951 r.

w sprawie określenia funduszy nagród dla instytutów naukowo - badawczych na I półrocze 1951 r.

W wykonaniu uchwały Prezydium Rządu z dnia 7 kwietnia 1951 r. o reformie płac pracowników naukowych, zarządza się co następuje:

§ 1. Przyznaje się instytutom naukowo - badawczym działającym dla potrzeb gospodarki narodowej fundusze na nagrody za prace naukowo - badawcze w następującej wysokości:

1) w instytucjach podległych PKPG	
Centralny Instytut Ochrony Pracy	25.000 zł —
Główny Instytut Pracy	25.000 zł —
2) w resorcie górnictwa	
Główny Instytut Górnictwa	120.000 zł —
Główny Instytut Torfowy	30.000 zł —
3) w resorcie przemysłu ciężkiego	
Główny Instytut Metalurgii	200.000 zł —
Główny Instytut Lotnictwa	40.000 zł —
Instytut Obrabiarek i Narzędzi	75.000 zł —
Instytut Konstrukcji Mechanicznych	60.000 zł —
Instytut Przem. Telekomunikacyjnego	35.000 zł —
4) w resorcie chemii	
Główny Instytut Chemii Przemysłowej	150.000 zł —
Instytut Włókien Sztucz. i Syntetycznych	45.000 zł —
Centr. Laboratorium Celulozowo-Papiern.	25.000 zł —
5) w resorcie przemysłu lekkiego	
Główny Instytut Włókiennictwa	150.000 zł —
Instytut Jedwabiu Naturalnego	25.000 zł —
6) w resorcie przemysłu rolnego i spożywc.	
	50.000 zł —
7) w resorcie budownictwa	
Instytut Techniki Budowlanej	100.000 zł —
Instytut Architektury i Urbanistyki	50.000 zł —
8) w resorcie poczty i telegrafów	
Instytut Łączności	25.000 zł —
9) w resorcie rolnictwa i reform. rolnych	
łącznie	270.000 zł —

§ 2. Wnioski o przyznanie nagród składa dyrektor instytutu do właściwego ministra. Wniosek powinien być imienny i powinien określać wartość pracy badawczej dla potrzeb gospodarki narodowej.

§ 3. Przy ocenie pracy badawczej należy uwzględnić znaczenie pracy dla postępu technicznego.

§ 4. W przypadkach uzasadnionych nagrody mogą być przyznane za całokształt działalności naukowej.

§ 5. Decyzję przyznającą nagrodę podejmuje właściwy minister, który zawiadamia o przyznaniu nagrody Departament Techniki PKPG z podaniem uzasadnienia decyzji i wysokości nagrody.

§ 6. Fundusz nagród nie wykorzystany w I półroczu może być przez właściwego ministra przeniesiony na następne półrocze.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

167.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 197 z dnia 31 maja 1951 r.

w sprawie projektów typowych.

W celu zwiększenia ilości opracowanych i zrealizowanych projektów i opracowań typowych dla budownictwa ogólnego, przemysłowego i innego oraz ujednoczenia trybu zlecenia i finansowania prac w zakresie sporządzania tych projektów i opracowań — zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zobowiązuje się jednostki sporządzające dokumentację techniczną do opracowania projektów i opracowań typowych w możliwie najszerszym zakresie, przy czym nakład pracy na sporządzenie dokumentacji typowej nie powinien być mniejszy od ustalonego przez Państwową Komisję Planowania Gospodarczego (PKPG) w planie produkcyjnym na rok 1951.

2. Do projektów i opracowań typowych zalicza się projekty typowe całych zakładów, obiektów zasadniczych, obiektów pomocniczo - wytwórczych i usługowych, sekcji, elementów, konstrukcji, detali i innych rozwiązań.

§ 2. 1. W celu zwiększenia ilości budów realizowanych na podstawie dokumentacji typowej organy biur projektów przyjmujące zlecenia na wykonanie dokumentacji powinny przedstawiać zleciodawcom gotowe projekty i opracowania typowe z propozycją zastąpienia zlecanej dokumentacji indywidualnej istniejącą dokumentacją typową.

2. Ministerstwo Budownictwa Przemysłowego przedstawi w terminie do dnia 25 czerwca 1951 roku projekt zasad premiowania pracowników działów zleceń biur projektów, w zależności od stopnia realizacji postanowień ust. 1.

§ 3. Inwestorzy sprawujący nadzór nad biurami projektów polecać przeprojektowanie istniejących typowych projektów i opracowań opartych o niemodułowe wymiary w oparciu o istniejący moduł budowlany i przemysłowy w przypadku stwierdzenia celowości tego przeprojektowania.

§ 4. Dla zwiększenia ilości istniejących opracowań i projektów typowych ministrowie sprawujący nadzór nad biurami projektów ustalą w porozumieniu z zaintereso-

wanymi inwestorami centralnymi w terminie do dnia 25 czerwca 1951 roku, które z wykonanych projektów indywidualnych po uzupełnieniu i niewielkich przeróbkach mogą być zakwalifikowane do wykorzystania jako projekty typowe.

§ 5. Departament Budownictwa Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego ustali w terminie do dnia 10 czerwca 1951 roku wykonawców, jak również terminy oraz sposób zatwierdzania i wydawania typowych detali, obowiązujące wszystkie biura projektowe.

§ 6. Przechowywanie, katalogowanie i rozpowszechnianie gotowych projektów i opracowań typowych należy do właściwych departamentów lub centralnych zarządów projektowania ministerstw.

§ 7. 1. Ze względu na zakres stosowania oraz tryb zlecenia projekty i opracowania typowe dzielą się na:

- 1) projekty mające zastosowanie jedynie lub głównie przez jednego inwestora centralnego lub naczelnego (np. szkoły, specjalne urządzenia technologiczne itp.),
- 2) projekty o zastosowaniu ogólnym (budynki mieszkalne, garaże, remizy, zbiorniki, sekcje hal fabrycznych itp.),
- 3) detale typowe i powtarzalne, zmniejszające nakład pracy biura na opracowanie projektów,
- 4) studia, opracowania i badania naukowe.

2. Projekty i opracowania wymienione w ust. 1 są sporządzane na zlecenie:

wym. w p. 1) — inwestora centralnego lub naczelnego realizującego inwestycje,

wym. w p. 2) i 3) — inwestora sprawującego nadzór nad biurem projektów na wniosek biura projektów lub inwestorów centralnych (naczelnych) realizujących inwestycje,

wym. w p. 4) — inwestora sprawującego nadzór nad biurem projektów (właściwy departament lub centralny zarząd projektowania).

§ 8. 1. Programy prac centralnych i naczelnych inwestorów w zakresie projektów i opracowań typowych oraz programy prac zleczanych przez inwestorów, sprawujących nadzór nad biurami projektów są przygotowywane i zatwierdzane jako część składowa planów inwestycyjnych. Programy prac biur projektów w wyżej oznaczonym zakresie stanowią część składową ich planów produkcyjno-finansowych.

2. Na podstawie zaaprobowanych programów centralni i naczelní inwestorzy sporządzają w obowiązującym trybie wnioski inwestycyjne o wykonanie projektów i opracowań typowych. Dla projektów sekcji elementów konstrukcji i detali, inwestorzy centralni sporządzają łączne wnioski inwestycyjne.

3. Wysokość kosztów sporządzenia projektów i opracowań typowych określa się we wniosku inwestycyjnym na podstawie norm, ustalonych przez właściwe ministerstwa lub każdorazowo na podstawie wstępnej kalkulacji biur projektów.

§ 9. 1. W ramach przyznanego limitu centralni i naczelní inwestorzy zlecają biuram projektów sporządzenie zaaprobowanych projektów i opracowań typowych zgodnie z § 6 ust. 1 pkt b, dostarczając im jednocześnie założeń projektów.

2. Projekty wymienione w § 7 ust. 1 punkty 3 i 4 nie wymagają założeń.

§ 10. 1. Na podstawie otrzymanych zleceń biura projektów sporządzają preliminarz kosztów i zawierają umowy oraz porozumienia dodatkowe na zasadach ogólnych dotyczących sporządzenia indywidualnej dokumentacji technicznej dla inwestycji.

2. Koszty sporządzania projektów i opracowań typowych obejmują planowane koszty własne z uwzględnieniem współczynników z tytułu zwiększonego nakładu pracy oraz marży zysków.

§ 11. Projekty i opracowania typowe wymienione w § 7 ust. 1 punkty 2, 3 i 4 opracowywane w 1951 r. zostają finansowane z kredytów przeznaczonych na dokumentację techniczną dla inwestycji realizowanych w latach przyszłych.

§ 12. Wykonywanie umów przez biura projektów, odbiór gotowych projektów i opracowań typowych przez zleceniodawców, zatwierdzanie odbieranych prac oraz stosowanie sankcji za niedotrzymanie warunków umowy odbywa się wg zasad ogólnych obowiązujących przy sporządzaniu indywidualnej dokumentacji technicznej dla inwestycji.

§ 13. Biura projektów rozliczają się ze zleceniodawcami na podstawie rachunków przejściowych (miesięcznych) i rachunków ostatecznych w sposób analogiczny do rozliczeń na sporządzenie projektów indywidualnych.

§ 14. Zleceniodawcy pokrywają koszty sporządzenia projektów i opracowań typowych ze środków inwestycyjnych. Dokonane w tym zakresie nakłady nie są jednak aktywowane na rachunkach środków trwałych.

§ 15. 1. Po zatwierdzeniu gotowych projektów i opracowań typowych biura projektów przekazują 1 komplet projektów do właściwego departamentu lub centralnego zarządu projektowania ministerstwa, które je systematycznie ewidencjonują i katalogują i zobowiązane są do rozsyłania z urzędu za zwrotem kosztów własnych aktualizowanych corocznie katalogów do innych resortów oraz do biur projektów.

2. Na żądanie biur projektów i inwestorów właściwy departament resortowy lub Centralny Zarząd projektowania ministerstwa zleca reprodukcję projektów i opracowań typowych, wskazując wykonawcom tych projektów płatnika odnośnej faktury. Faktura taka obejmuje jedynie należność z tytułu kosztu reprodukcji i przesyłki projektów i opracowań typowych.

§ 16. 1. Dostosowanie projektów i opracowań typowych do warunków lokalnych lub do specyficznych potrzeb inwestorów odbywa się na zasadzie osobnych umów inwestorów z biurami projektów.

2. Koszty adaptacji pokrywane są z limitów inwestora.

§ 17. Ewentualne nadwyżki limitów inwestycyjnych wynikłych wskutek zastosowania projektów i opracowań typowych zamiast przewidzianych pierwotnie projektów indywidualnych, podlegają zablokowaniu.

§ 18. Przepisy zarządzenia odnoszą się również do studiów i badań naukowych wchodzących w zakres działalności biur projektowych.

§ 19. Prace dotyczące projektów i opracowań typowych są koordynowane przez Departament Budownictwa Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, jako centralną komórkę nadzoru i koordynacji w skali ogólnokrajowej oraz właściwe departamenty lub centralne zarządy projektowania ministerstw, jako komórki nadzoru i koordynowania w skali poszczególnych działów gospodarki narodowej.

§ 20. Tracą moc obowiązującą postanowienia punktu 10 Instrukcji Przewodniczącego PKPG i Ministra Finansów z dnia 3 sierpnia 1950 roku w sprawie pokrywania kosztów dokumentacji inwestycji realizowanych w roku 1950 i 1951 (Biuletyn PKPG nr 17, poz. 203).

§ 21. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1951 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. Dr St. Jędrychowski

168.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

nr 202 z dnia 1 czerwca 1951 r.

w sprawie przesunięcia terminu wykonania robót elewacyjnych.

W celu przyspieszenia wykonania wewnętrznych robót wykończeniowych w obiektach budownictwa mieszkaniowego i przemysłowego i zapewnienia racjonalnego wykorzystania kadr rzemieślników murarskich w okresie większego nasilenia robót budowlanych, w porozumieniu z Ministrami: Budownictwa Miast i Osiedli oraz Budownictwa Przemysłowego zarządza się co następuje:

§ 1. Z dniem 15 czerwca 1951 roku zabrania się wykonywania robót elewacyjnych aż do odwołania.

§ 2. Nie należy przerywać rozpoczętych już robót elewacyjnych.

§ 3. W przypadkach gospodarczo uzasadnionych właściwy dla wykonawcy minister może zezwolić na wykonanie robót elewacyjnych w okresie wymienionym w § 1 na wniosek inwestora.

§ 4. Zainteresowani ministrowie wydadzą w terminie do dnia 10.VI.51 odpowiednie zarządzenia wykonawcze.

§ 5. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1951 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. Dr St. Jędrychowski

KIEROWNIK MINISTERSTWA BUDOWNICTWA
PRZEMYSŁOWEGO

Cz. Babiński

MINISTER BUDOWNICTWA MIAST
I OSIEDLI

w z. J. Zakowski

169.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 225 z dnia 1 czerwca 1951 r.

w sprawie wzoru umów szczegółowych i bezpośrednich na dostawę towarów związaną z obrotem handlowym z zagranicą.

Na podstawie art. 36 pkt. 2) ustawy z dnia 19 kwietnia 1950 r. o umowach planowych w gospodarce socjalistycznej (Dz. U.R.P. nr 21, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się następujące wzory umów planowych:
1) umowy szczegółowej na dostawę towarów przeznaczonych na eksport o treści jak w załączniku nr 1 do niniejszego zarządzenia,

2) umowy szczegółowej na dostawę towarów pochodzących z importu o treści jak w załączniku nr 2 do niniejszego zarządzenia,

3) umów bezpośrednich na dostawę towarów przeznaczonych na eksport lub pochodzących z importu o treści odpowiadającej jak w załączniku nr 1 i 2, z tym, że tytuł umowy ulega zmianie, nie należy powoływać się na uprzednio zawartą umowę generalną a w odpowiednich postanowieniach wyrazy: „jednostki zwierzchnie“ zastępuje się wyrazami: „władze, którym strony bezpośrednio podlegają lub przez które są nadzorowane“

§ 2. Strony mogą zamieszczać w zawieranych umowach postanowienia odmienne od ustalonych we wzorach umów tylko za zgodą bądź jednostek zwierzchnich, bądź władz, którym strony bezpośrednio podlegają lub przez które są nadzorowane i to w granicach obowiązujących przepisów.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 czerwca 1951 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr
w porozumieniu: MINISTER HANDLU ZAGRANICZNEGO T. Gede

Załącznik Nr. 1 do Zarządzenia Przewodniczącego PKPG z dnia 1 czerwca 1951 r.

UMOWA SZCZEGÓŁOWA

na dostawę towarów przeznaczonych na eksport

zawarta dnia
pomiędzy
zwanym w dalszym ciągu „Sprzedawcą“, w imieniu i na rzecz którego działają ob. ob.
a
zwanym w dalszym ciągu „Nabywcą“, w imieniu i na rzecz którego działają ob. ob.

§ 1.

Stosownie do umowy generalnej, zawartej dnia
pomiędzy

Sprzedawca zobowiązuje się dostarczyć Nabywcy po cenach obowiązujących w dniu dostawy:

poz.	Oznaczenie towaru	Szczegółowe oznaczenie jakości towaru wg obowiązujących norm, standardów, wzorów, przeznaczenia itp. lub powołanie się na zamówienie	m	szt.	kg	Inne oznaczenia miary lub wagi	Data lub okres wydania	Miejsce wydania	Opakowanie	U w a g i
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

Uwaga: 1) W razie niemożności bliższego określenia przedmiotu lub terminu dostaw w chwili sporządzania umowy, strony powinny odpowiednio w rubryce 2 lub 3 podać dane ogólne z dopiskiem „wg późniejszego zamówienia“

a w rubryce 8 podać okres dostawy (półrocze, kwartał, miesiąc), z dopiskiem „terminy wg późniejszego zamówienia“.

2) Miejsce wydania towaru należy określić zgodnie z § 9 Zarządzenia Ministra Finansów z dn. 23.12.1950 r. Znak: FH-L/4170/50, a więc albo: „franko-loko wagon na stacji załadowniczej Sprzedawcy“, albo: „franko-loko wagon na stacji odbiorczej“, albo: „franko-loko wagon na polskiej stacji granicznej“, albo: „FAS polski port załadunkowy tj. franko-loko przy burcie statku“.

§ 2.

Strony stwierdzają, że część dostaw wyliczonych w § 1. Sprzedawca dostarczył wzgl. obowiązany jest dostarczyć na podstawie umów (zamówień) dokonanych przed podpisaniem tej umowy. Zobowiązania te pozostaną nadal w mocy i będą wykonane na warunkach — niniejszej umowy — poprzednio umówionych.*)

Spis umów — (zamówień) — które Sprzedawca wykonał łącznie za do niniejszej umowy jako załącznik Nr 1; spis umów — (zamówień), które Sprzedawca ma wykonać w r., łącznie do niniejszej umowy jako załącznik Nr 2.

§ 3.

Co kwartał — miesiąc — nie później niż miesiąc — tydzień — dni przed rozpoczęciem się kwartału — miesiąca kalendarzowego odbywać się będą u Nabywcy — Sprzedawcy — konferencje eksportowe obu stron dla ustalenia planu produkcji eksportowej towaru opartej na rocznym planie tej produkcji oraz celem uzgodnienia „ściśłego sortymentu planowanego“ i „rezerwy planowej“ stosownie do ogólnych warunków dostawy.

Na tych konferencjach co najmniej **) % uzgodnionego planu kwartalnego — miesięcznego — ustalony zostanie jako „ściśły sortyment planowy“, obowiązujący obie strony, a powyżej % uzgodnionego planu — kwartalnego — miesięcznego — może być uznany za „rezerwę planową“ czyli za masę towarową, którą nabywca uprawniony jest zamawiać w miarę zamówień zagranicznych.

§ 4.

Na podstawie uzgodnionego, kwartalnego — miesięcznego planu produkcyjnego Nabywca przesyłać będzie Sprzedawcy

a) w ramach „ściśłego sortymentu planowanego“ — „zamówienia porządkowe“,

b) w ramach „rezerwy planowej“, w miarę wpływu zamówień zagranicznych „zamówienia produkcyjne“.

Przewidziane powyżej zamówienia Nabywca obowiązany jest nadesłać na piśmie Sprzedawcy, a to gdy chodzi o zamówienia określone pod a) — najpóźniej dni przed terminem dostawy towaru, gdy chodzi o zamówienia określone pod b) — najpóźniej dni przed terminem dostawy towaru.

W przypadku nienadesłania przez Nabywcę zamówienia porządkowego w określonym przez Sprzedawcę terminie, Sprzedawca wyznaczy termin dodatkowy, a po bezskutecznym upływie tego terminu, Sprzedawca może wystąpić o przyznanie prawa odstąpienia od umowy lub o jej zmianę oraz o odszkodowanie sporządzając na to odpowiedni protokół i złożyć towar w swoim magazynie lub innym a koszt i ryzyko Nabywcy.

Zamówienie uważa się za przyjęte, jeśli Sprzedawca nie sporządzi i nie wyśle protokołu rozbieżności w ciągu dni od daty otrzymania zamówienia.

W ciągu dni od daty wysłania protokołu rozbieżności strony przeprowadzą uzgodnienie zamówienia.

§ 5.

Opakowanie zwrócone przez odbiorcę zagranicznego a zdane do użytku Nabywca prześle do miejsca wskazane przez Sprzedawcę na jego koszt w ciągu dni od daty nadejścia do Polski opakowania. W przypadku niewysłania opakowania w powyższym terminie Nabywca obowiązany

*) niepotrzebne skreślić

**) jeżeli umowa dotyczy większej ilości towarów przyjęty różny stosunek procentowy dla poszczególnych towarów należy odpowiednio wyrazić.

zany jest zapłacić Sprzedawcy tytułem kary umownej za każdy dzień zwłoki % wartości niezwróconego opakowania.

Zapłata kary umownej nie zwalnia Nabywcy od obowiązku zwrotu opakowania w dodatkowym terminie, wyznaczonym mu przez Sprzedawcę. W przypadku niewysłania opakowania podlegającego zwrotowi przez Nabywcę również i w dodatkowym terminie, Nabywca obowiązany jest uiścić Sprzedawcy trzykrotną wartość niezwróconego opakowania. W przypadku gdy odbiorca zagraniczny nie wywiązał się z obowiązku zwrotu opakowania, Nabywca obowiązany jest dochodzić przeciw niemu lub przeciw armatorowi, kolei, przewoźnikowi, zakładowi ubezpieczeń, uzasadnionych roszczeń z tego tytułu, a otrzymane sumy, po potrąceniu swoich na ten cel poczynionych wydatków, niezwłocznie wypłacić Sprzedawcy.

§ 6.

Nabywca zobowiązany jest przysyłać Sprzedawcy dyspozycje wysyłkowe na każdą partię towaru mającą odejść do odbiorcy zagranicznego, a to:*)

co do towaru	najpóźniej	dni
" "	"	"
" "	"	"
" "	"	"

przed terminem wykonania ustalonym zarządzeniem władzy lub umową (zamówieniem).

§ 7.

Odnosnie następujących towarów odbędzie się badanie techniczne.*)

§ 8.

Sprzedawca zobowiązuje się do zapłacenia kary umownej w wysokości:

- a) % wartości dostawy w przypadku nie wykonania lub nienależytego wykonania umowy, jeżeli stanowiło to podstawę do odstąpienia od umowy,
- b) % wartości dostawy, dokonanej z opóźnieniem, za każdy dzień zwłoki,
- c) % wartości dostawy, obciążonej wadami, które stanowiły podstawę do obniżenia ceny.

§ 9.

Nabywca zobowiązuje się do zapłacenia kary umownej w wysokości % wartości dostawy za każdy dzień zwłoki z zabraniem towaru przygotowanego przez Sprzedawcę do wydania

§ 10.

Jeżeli rzeczywista szkoda, poniesiona przez jedną ze stron na skutek nie wykonania przez drugą stroną obowiązków wynikających z niniejszej umowy lub wykonania ich z mniejszą starannością od tej, którą należy wykazać w sprawach społecznego dobra, przewyższa kary umowne, przewidziane w § 8 i 9 — strona może dochodzić nadwyżki na zasadach ogólnych.

§ 11.

Istotną i obowiązującą strony część składową niniejszej umowy stanowią „Ogólne Warunki Dostawy“, ustalone zarządzeniem władzy lub podpisane przez obie strony.

§ 12.

Uzupełnienie, zmiana, rozwiązanie umowy lub odstąpienie od umowy, nastąpić może tylko za zgodą jednostek zwierzchnich stron, o ile ogólne warunki dostaw nie stanowią inaczej. Jeżeli jednostki te nie powezmą decyzji w ciągu dni

*) W razie zbędności nie wypełniać.

14 — strona może złożyć w Komisji Arbitrażowej wniosek o przyznanie jej prawa uzupełnienia, zmiany, rozwiązania umowy lub odstąpienia od niej, a także objęcie umową produkcji ponadplanowej.

Uwaga: Jeżeli strony uważają za konieczne wprowadzenie do umowy postanowień uzupełniających ze względu na specjalne wymogi dostawy towaru będącego przedmiotem umowy, powinny ująć to w oddzielnym §, umieszczonym między § 10 i §11. Postanowienia uzupełniające nie mogą być sprzeczne z tekstem ustalonym we wzorze.

§ 13.

Umowa niniejsza sporządzona została w 2 jednobrzmiących egzemplarzach i doręczona każdej ze stron.

Zał. Nr. 2 do Zarządzenia Przewodniczącego PKPG, Nr 225 z dnia 1 czerwca 1951 r.

UMOWA SZCZEGÓŁOWA

na dostawy towarów, pochodzących z importu

zawarta dnia
 pomiędzy
 zwanym w dalszym ciągu „Sprzedawcą“, w imieniu i na rzecz którego działają ob. ob.
 a
 zwanym w dalszym ciągu „Nabywcą“, w imieniu i na rzecz którego działają ob. ob.

§ 1.

Stosownie do umowy generalnej, zawartej dnia
 pomiędzy
 a
 Sprzedawca zobowiązuje się dostarczyć Nabywcy po cenach obowiązujących w dniu dostawy:

Poz.	Oznaczenie towaru	Szczegółowe oznaczenie jakości towaru (wg obowiąz. norm standardów, wzorów, przeznaczenia itp.) lub powołanie się na zamówienie	m	szt.	kg	Inne oznaczenie miary lub wagi	Data lub okres wydania towaru	Miejsce wydania towaru	Opakowanie	U w a g i
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

Uwaga: 1) W razie niemożności bliższego określenia przedmiotu lub terminu dostawy w chwili sporządzenia umowy, strony powinny odpowiednio w rubryce 2 lub 3 podać dane ogólne z dopiskiem „wg późniejszego zamówienia“, a w rubryce 8 podać okres dostawy (półrocze, kwartał, miesiąc), z dopiskiem „terminy wg późniejszego zamówienia“,

2) Miejsce wydania towaru należy określić zgodnie z zarządzeniem Przewodniczącego PKPG Nr 8 z dnia 12 stycznia 1951 r., w sprawie trybu ustalania cen na artykuły przywożone z zagranicy.

§ 2.

Strony stwierdzają, że część dostaw wyliczonych w § 1 Sprzedawca wykonał wzgl. zobowiązany jest wykonać na podstawie umów (zamówień) dokonanych przed podpisaniem niniejszej umowy. Zobowiązania te pozostają nadal w mocy i będą wykonane na warunkach — poprzednio umówionych — niniejszej umowy.*)

Spis umów (zamówień), które Sprzedawca wykonał, załącza się do niniejszej umowy jako załącznik Nr 1. Spis umów (zamówień) poprzednich, które Sprzedawca ma wykonać w r. załącza się do niniejszej umowy jako załącznik Nr. 2:

§ 3.

Dostawy podlegające wykonaniu wg § 1, a nie objęte załącznikami Nr 1 i 2, Sprzedawca wykona wg zamówień udzielonych przez Nabywcę i przyjętych przez Sprzedawcę. Zamówienia powinny być składane najpóźniej dni, tygodni miesięcy — przed przewidzianym terminem — okresem — dostawy. Zamówienie uważa się za przyjęte, jeśli Sprzedawca nie sporządzi i nie wyśle na adres Nabywcy protokołu rozbieżności w ciągu dni od otrzymania zamówienia.

W ciągu dni od daty wysłania protokołu rozbieżności strony przeprowadzą uzgodnienie zamówienia. W przypadku niedojścia do porozumienia, każda ze stron przed upływem powyższego terminu prześle sprawę swojej jednostce zwierzchniej, jeśli spór dotyczy priorytetów gospodarczych. W innych przypadkach Nabywca powinien w tymże terminie wystąpić do komisji arbitrażowej z wnioskiem o rozstrzygnięcie rozbieżności w trybie sporu przedumownego i jednocześnie przesać Sprzedawcy odpis wniosku listem poleconym. Jeżeli Nabywca nie przekaże sprawy lub nie złoży w powyższym terminie wniosku do komisji arbitrażowej — uważa się, że protokół rozbieżności zaakceptował. Jeżeli sporządzenie protokołu rozbieżności lub wystąpienie do komisji arbitrażowej o rozstrzygnięcie sporu nastąpiło bez uzasadnionej podstawy i spowodowało opóźnienie wykonania zobowiązania — strona zapłaci karę umowną przewidzianą za zwłokę w dokonaniu dostawy z opóźnieniem lub za zwłokę w odbiorze towaru (§ 8 lub § 9).

§ 4.

Nabywca zobowiązany jest przysyłać Sprzedawcy dyspozycje wysyłkowe na każdą partię towaru mającą nadejść z zagranicy, a to*)

co do towaru	najpóźniej	dni
" " "	"	"
" " "	"	"
" " "	"	"

przed terminem wykonania ustalonym zarządzeniem władzy lub umową (zamówieniem).

§ 5.

Odnośnie następujących towarów odbędzie się badanie techniczne.*)

§ 6.

1. W przypadku stwierdzenia przez Nabywcę wad lub braków towaru, Nabywca obowiązany jest niezwłocznie zawiadomić o tym Sprzedawcę i wykonać następujące czynności:

- presortować starannie towar,
- ustalić, które towary lub która część towarów nadaje się do celów przewidzianych przy zakupie i w jakim stopniu,
- określić różnicę między ceną nabycia tych towarów a ich faktyczną wartością, albo koszt potrzebny celem doprowadzenia ich do stanu przewidzianej używalności,

*) niepotrzebne skreślić

*) W razie zbędności nie wypełniać.

d) ustalić, które towary nadają się do celów innych, niż przewidziane przy zakupie i do jakich.

2. Czynności wymienione w ust. 1 powinny być wykonane przy udziale polskiego uspołecznionego przedsiębiorstwa powierniczego, i po uwiadomieniu o nich sprzedawcy w sposób dający mu możliwość uczestniczenia. Nabywca rozporządzi towarem stosownie do decyzji wspomnianego przedsiębiorstwa powierniczego, w szczególności zatrzyma sztuki lub ilości nadające się dla własnych celów inne zaś zbędzie jednostkom gospodarki uspołecznionej, powołanym do życia, przerobienia lub odsprzedaży takich artykułów z przeznaczeniem dla którego uznane zostały za odpowiednie.

3. Straty i koszty związane z tymi czynnościami i transakcjami ponosi Sprzedawca w wysokości ustalonej przez wyżej określone przedsiębiorstwo powiernicze. Strona nie godząca się z tą decyzją może wystąpić do Państwowej Komisji Arbitrażowej.

§ 7.

Sprzedawca odpowiada wobec Nabywcy:

- w granicach istniejącej wobec Sprzedawcy odpowiedzialności kontrahenta zagranicznego, armatora kolei, spedytora, przewoźnika i zakładu ubezpieczeń,
- za swoje winy i zaniedbania, a to łącznie z prawem Nabywcy postawienia towaru do dyspozycji, odstąpienia od umowy oraz żądania dostawy zastępczej, kar umownych, obniżenia ceny i odszkodowania.

§ 8.

Sprzedawca zobowiązuje się w przypadkach przewidzianych w § 7 pkt. b) do zapłacenia kary umownej w wysokości:

- % wartości dostawy w przypadku nie wykonania lub nienależytego wykonania umowy, jeżeli stanowiło to podstawę do odstąpienia od umowy;
- % wartości dostawy, obciążonej wadami, które stanowiły podstawę do obniżenia ceny,
- % wartości dostawy, dokonanej z opóźnieniem, za każdy dzień zwłoki.

§ 9.

Nabywca zobowiązuje się do zapłacenia kary umownej w wysokości % wartości dostawy za każdy dzień zwłoki w odbiorze towaru, przygotowanego przez Sprzedawcę do wydania w miejscu przewidzianym do podjęcia danej przesyłki.

§ 10.

Jeżeli rzeczywista szkoda, — poniesiona przez jedną ze stron na skutek nie wykonania przez drugą stroną obowiązków wynikających z niniejszej umowy lub wykonania ich z mniejszą starannością od tej, którą należy wykazać w sprawach społecznego dobra — przewyższa kary umowne, przewidziane w § 8 i 9 — strona może dochodzić nadwyżki na zasadach ogólnych.

§ 11.

Integralną część niniejszej umowy stanowią „ogólne warunki dostaw“ ustalone zarządzeniem władzy lub podpisane przez obie strony.

§ 12.

Uzupełnienie, zmiana, rozwiązanie umowy lub odstąpienie od umowy nastąpić może tylko za zgodą jednostek zwierzchnich stron. Jeżeli jednostki te nie powezmą decyzji w ciągu 14 dni — strona może złożyć w Komisji Arbitrażowej wniosek o przyznanie jej prawa uzupełnienia, zmiany, rozwiązania umowy lub odstąpienia od niej.

Uwaga: Jeżeli strony uważają za konieczne wprowadzenie do umowy postanowień uzupełniających ze względu na specjalne wymogi dostawy towaru będącego przedmiotem umo-

wy, powinny ująć to w oddzielny §, umieszczony między § 10 i § 11. Postanowienia uzupełniające nie mogą być sprzeczne z tekstem ustalonym we wzorze.

§ 13.

Umowa niniejsza sporządzona została w 2 jednobrzmiących egzemplarzach i doręczona każdej ze stron.

170.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

Nr 226 z dnia 1 czerwca 1951 r.

w sprawie ogólnych warunków dostaw związanych z obrotem handlowym z zagranicą.

Na podstawie art. 36 pkt. 1) ustawy z dnia 19 kwietnia 1950 r. o umowach planowych w gospodarce socjalistycznej (Dz. U. R. P. nr 21, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się w obrocie krajowym następujące ogólne warunki dostaw towarów:

- 1) przeznaczonych na eksport — o treści jak w załączniku nr 1 do niniejszego zarządzenia,
- 2) pochodzących z importu — o treści jak w załączniku nr 2 do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Określone w § 2 ogólne warunki dostaw obowiązują również przy dostawach dokonywanych między jednostkami gospodarki uspołecznionej na podstawie umów zawartych w myśl przepisów ustawy z dnia 18 listopada 1948 r. o dostawach, robotach i usługach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. R. P. nr 63, poz. 494) oraz na podstawie rozdzielników dokonywanych przez właściwe władze, o ile zostały uprzednio podane do wiadomości nabywcom.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1951 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr
w porozumieniu
MINISTER HANDLU ZAGRANICZNEGO T. Gede

**OGÓLNE WARUNKI DOSTAWY TOWARÓW
PRZEZNACZONYCH NA EKSPORT**

I. Eksportowe plany produkcyjne.

§ 1.

Najpóźniej 2 tygodnie przed przewidzianym w umowie terminem konferencji eksportowej Nabywca obowiązany będzie doręczyć Sprzedawcy projekt planu produkcji eksportowej towarów na nadchodzący okres konferencyjny. Na tych konferencjach część uzgodnionego planu — kwartalnego — miesięcznego — ustalona zostanie jako „ściśły sortyment planowy“, obowiązujący obie strony, a część uzgodnionego planu — kwartalnego — miesięcznego — może być uznana za „rezerwę planową“, czyli za masę towarową, którą Nabywca uprawniony jest zamawiać w miarę zamówień zagranicznych. O ile na wspomnianych powyżej konferencjach nie będzie przewidziany tryb produkcji w rozłożeniu na poszczególne rodzaje, sorty, typy itp. towarów wchodzących w skład „ściśłego sortymentu planowego“, produkcja „ściśłego sortymentu planowego“, ustalonego w kwartalnym — miesięcznym — planie produkcyjnym, rozłożona będzie na okres danego kwartału — miesiąca — równomiernie pomiędzy uzgodnione typy i wymiary. W razie nieuzgodnienia planu produkcji eksportowej bądź całkowicie, bądź w pewnych szczegółach, strony sporządzają protokół rozbieżności.

Części planu produkcji eksportowej nie objętej protokołem rozbieżności obowiązują obie strony.

§ 2.

W ciągu 3 dni od daty sporządzenia protokołu rozbieżności Nabywca może wystąpić do swojej władzy zwierzchniej z wnioskiem o rozpatrzenie spornych kwestii i jednocześnie przesłać drugiej stronie odpis wniosku listem poleconym. Jeżeli strona nie złoży w terminie takiego wniosku, uważa się, że zaakceptowała stanowisko drugiej strony, wyrażone w protokole rozbieżności.

II. Dyspozycja wysyłkowa.

§ 3.

1. Przewidziane w umowie dyspozycje wysyłkowe mają, według potrzeby, zawierać dane:

- a) określenie symbolu transakcji Nabywcy,
- b) kraj przeznaczenia oraz nazwa i adres odbiorcy zagranicznego,
- c) określenie rodzaju i jakości (standardu, typu, nazwy) towaru, z powołaniem — jeżeli możliwe — cenników Sprzedawcy, wzorów, rysunków, planów, receptury itp.,
- d) cel, dla którego towar jest technicznie przeznaczony, o ile to jest wiadome,
- e) rodzaj opakowania i znakowanie,
- f) terminy i ilości wysyłek,
- g) sposób wysyłki, adres wysyłkowy, sposób awizowania wysyłki,
- h) określenie warunków dostawy wg umowy z odbiorcą zagranicznym lub powołanie się na nie, jeżeli są znane Sprzedawcy,
- i) ewentualne określenie czy i o ile dostawa towaru ma być poprzedzona badaniem technicznym i czy ma być załączony atest techniczny,
- j) oznaczenie świadczeń ubocznych (montaż, instruowanie itp.),
- k) wskazanie adresu rachunku.

2. Jeżeli Nabywca nie nadesłał przewidzianej w umowie dyspozycji wysyłkowej, Sprzedawca wezwie Nabywcę do nadesłania jej w wyznaczonym terminie dodatkowym, a po jego upływie zamagazynuje towar u siebie lub gdzie indziej na koszt i ryzyko Nabywcy przy równoczesnym zawiadomieniu o tym Nabywcy.

III. Cena i rozliczenie.

§ 4.

Ceny obliczane są w wysokości obowiązującej w dniu dostawy towaru wg zasad ustalonych przez właściwe władze. Za dzień dostawy uważa się też, przewidziane w niniejszych ogólnych warunkach, zamagazynowanie towaru na koszt i ryzyko Nabywcy (§ 3 ust. 2).

§ 5.

Zapłata należności dokonywana będzie w terminach i trybie ustalonym w obowiązujących w tym przedmiocie przepisach.

IV. Jakość towaru.

§ 6.

1. O ile umowa (zamówienie) inaczej nie przewiduje, dostarczony towar powinien odpowiadać ustalonym polskim normom i standardom. W braku polskich norm lub standardów stosuje się normy przyjęte powszechnie w głównych centrach handlu światowego danym artykułem.

2. W braku odmiennych postanowień zarządzenia władzy lub umowy, maszyny i urządzenia techniczne powinny być dostarczone w stanie zdatnym do użytku wraz ze wszystkimi niezbędnymi częściami i akcesoriami (dostawa kompletna).

V. Badanie techniczne towaru.

§ 7.

O ile badanie techniczne towaru jest zastrzeżone w umowie (zamówieniu lub w dyspozycji wysyłkowej), będzie ono dokonywane niezależnie od kontroli jakościowej Działu Kontroli Technicznej (Zarządzenie Przewodniczącego PKPG

z dn. 26.6.1950 r., znak HA 36-01-10) przez komisję utworzoną przez polskie uspołecznione przedsiębiorstwo powiernicze, z reguły w zakładzie wytwórczym Sprzedawcy. Sprzedawca obowiązany jest zawiadomić Nabywcę możliwie najrychlej, że towar jest przygotowany do badania technicznego i wskazać miejsce, w którym badanie to ma być przeprowadzone.

§ 8.

1. Przeprowadzając badania techniczne komisja dokor. a wszelkich czynności potrzebnych dla ustalenia, czy badane przedmioty zostały należycie wykonane i z czynności tych sporządzi protokół.

2. Przy dokonywaniu badań komisja korzysta z urządzeń zakładu wytwórczego Sprzedawcy. Nabywca zwróci Sprzedawcy koszty z tym związane, a od obowiązku tego Nabywca jest zwolniony, jeżeli się okaże, że badany przedmiot został wykonany wadliwie.

§ 9.

1. Jeżeli zostanie stwierdzone, że towar posiada wady, które dadzą się usunąć, Nabywca może żądać ich usunięcia i w tym celu wyznaczyć Sprzedawcy odpowiedni termin z zagrożeniem, że po bezskutecznym jego wpływie odstąpi od umowy.

2. Jeżeli instytucja wymieniona w § 7 ustali, że towar nie odpowiada warunkom, przewidzianym w zarządzeniu władzy lub w umowie i że stwierdzonych wad usunąć nie można, wówczas Nabywcy służy prawo odstąpienia od umowy.

3. O odstąpieniu od umowy każda ze stron obowiązana jest niezwłocznie zawiadomić swoją jednostkę zwierzchnią bądź władzę, której podlega lub przez którą jest nadzorowana.

VI. Odbiór ilościowy i jakościowy.

§ 10.

Odbiór ilościowy i jakościowy odbywać się będzie w miejscu i w sposób, jak to jest przewidziane w kontrakcie zawartym przez Nabywcę z odbiorcą zagranicznym. Warunki te i ewentualnie tryb reklamacji przewidziany w kontrakcie z odbiorcą zagranicznym, będą uzgadniane przez strony na konferencjach przewidzianych w § 1 oraz dorywczo w miarę potrzeby.

Sprzedawca ponosi wobec Nabywcy odpowiedzialność za wady i braki towaru w tej samej mierze, w jakiej Nabywca ponosi je wobec kontrahenta zagranicznego, o ile Sprzedawca nie udowodni, iż pochodzą one z przyczyn powstałych po dostarczeniu towaru przez Sprzedawcę lub z winy Nabywcy.

VII. Przedwysyłkowe badanie towaru.

§ 11.

Niezależnie od technicznego badania towaru każda strona najpóźniej 3 dni przed rozpoczęciem załadunku towaru ma prawo żądać przedwysyłkowego sprawdzenia towaru w zakładzie wytwórczym albo na stacji załadowniczej, z przeprowadzenia której to czynności należy sporządzić protokół.

Czynność ta ma za przedmiot stwierdzenie, czy towar w całości lub w części nadaje się do eksportu.

VIII. Opakowanie.

§ 12.

W zamówieniu lub dyspozycji wysyłkowej Nabywca może zlecić Sprzedawcy szczególne opakowanie towaru. W razie niewydania takiego zlecenia Sprzedawca obowiązany jest dostarczyć towar w standardowym opakowaniu eksportowym, a jeżeli takie nie jest stosowane — w opakowaniu zwyczajnym stosowanym w obrocie krajowym.

§ 13.

Opakowanie, podlegające zwrotowi na podstawie umowy między Nabywcą a jego odbiorcą zagranicznym, Nabywca zobowiązany jest dostarczyć po otrzymaniu do miejsca wskazanego przez Sprzedawcę, przy czym Sprzedawca ponosi koszt transportu od portu polskiego, a przy transporcie ładunkowym — od polskiej stacji granicznej.

§ 14.

Gdy przewidziano dostarczenie opakowania przez Nabywcę, wówczas w przypadku spóźnienia nadesłania lub dostarczenia opakowania niewłaściwego, Sprzedawca może — jeżeli tego wymaga bezpieczeństwo towaru w czasie transportu — nabyć lub wynająć odpowiednie opakowanie na rachunek Nabywcy.

IX. Dostawa towaru.

§ 15.

W zależności od umowy (zamówienia) dostawa towaru następuje:

A. albo franko-loko wagon, stacja kolejowa (nadawcza, odbiorcza lub graniczna),

B. albo franko-loko przy burcie statku (FAS).

A. Przy dostawach w wagonie na stacji kolejowej (nadawczej, odbiorczej lub granicznej).

§ 16.

1) Wysyłkę uważa się za dokonaną w chwili przyjęcia przez kolej towaru do przewozu na podstawie listu przewozowego,

2) W liście przewozowym należy — w zależności od potrzeby wynikającej z rodzaju ładunku — zażądać przeważenia lub przeliczenia ładunku na stacji załadowniczej.

3) Do przesyłki lub listu przewozowego powinna być dołączona specyfikacja wysłanego towaru.

§ 17.

Koszty związane z załadowaniem obciążają Sprzedawcę, zaś koszty związane z wyładowaniem ponosi Nabywca.

§ 18.

1. O dokonaniu wysyłki Sprzedawca wyśle telegraficznie najpóźniej następnego dnia, zarówno Nabywcy jak odbierającej jednostce gospodarczej, zawiadomienie zawierające powołanie się na umowę lub dyspozycję wysyłkową (nr i data), adres, na który towar wysłano, datę wysyłki, numer wagonu, numer listu przewozowego, dane co do rodzaju i ilości załadowanego towaru.

2. Jeżeli towar był uprzednio poddany badaniu technicznemu, należy do zawiadomienia dołączyć odpis orzeczenia komisyjnego lub protokołu Komisji oraz odpis protokołu (ekspertyzy) technicznej kontroli fabrycznej, o ile ją przeprowadzono. W razie potrzeby należy do zawiadomienia dołączyć także instrukcję obsługi i konserwacji wysłanego sprzętu, o ile ta instrukcja nie została już dołączona do danej przesyłki.

§ 19.

Nabywca obowiązany jest wyładować towar niezwłocznie po otrzymaniu od kolei zawiadomienia o jego nadejściu. Koszty i straty spowodowane opóźnieniem wyładowania obciążają Nabywcę.

§ 20.

Gdy według umowy (zamówienia) przewidziana jest dostawa towaru w wagonie na stacji załadowniczej:

a) Sprzedawca obowiązany jest na żądanie Nabywcy ubezpieczyć towar w czasie transportu na koszt i rzecz Nabywcy a także wyłożyć przewoźne do miejsca wskazanego przez Nabywcę. Sumy należne z tych tytułów Nabywca zobowiązany jest zwrócić Sprzedawcy niezwłocznie po otrzymaniu odnośnych rachunków i dokumentów,

b) z chwilą nadania towaru do przewozu (§ 16 pkt 1) niebezpieczeństwo straty lub uszkodzenia towaru przechodzi na Nabywcę,

c) Sprzedawca ponosi odpowiedzialność za szkodę wynikłą w czasie transportu, jeżeli powstała z jego winy, w szczególności z niewłaściwego opakowania, zabezpieczenia lub załadowania,

d) dochodzenie roszczeń w stosunku do kolei należy do Nabywcy, któremu Sprzedawca odda do dyspozycji wszelkie dokumenty niezbędne do dochodzenia odszkodowania.

§ 21.

Gdy według umowy (zamówienia) przewidziana jest dostawa w wagonie na stacji odbiorczej lub granicznej:

a) niebezpieczeństwo utraty lub uszkodzenia towaru przechodzi na Nabywcę z chwilą nadejścia wagonu z towarem do stacji odbiorczej lub granicznej,

b) dochodzenie roszczeń w stosunku do kolei lub asekuracji z tytułu szkód w czasie transportu należy do Sprzedawcy,

c) Nabywca powinien udzielić Sprzedawcy wszelkiej możliwej pomocy w ustaleniu szkód zaszłych w czasie transportu i udzielić mu wyjaśnień i dokumentów potrzebnych do dochodzenia roszczeń z tych tytułów,

d) Nabywca jest obowiązany ponadto w przypadkach zachodzącego przypuszczenia co do ubytku lub uszkodzenia towaru w czasie transportu — zażądać od kolei, przed przystąpieniem do wyładowania towarów, sprawdzenia przesyłki i sporządzenia protokołu zgodnie z obowiązującymi przepisami regulaminu kolejowego oraz dokonać wszelkich czynności niezbędnych dla ustalenia odpowiedzialności kolei (lub asekuracji) oraz zachowania prawa dochodzenia odszkodowania. Protokół sporządzony przez kolej lub przez biegłych (instytucję powierniczą) Nabywca przesyła Sprzedawcy najpóźniej w ciągu trzech dni.

§ 22.

Gdy wysyłka dokonywana jest innym środkiem transportowym, aniżeli koleją, stosuje się odpowiednio przepisy §§ 16—21, zależnie od umówionego miejsca dostawy przy czym, jeżeli wysyłka dokonywana jest transportem samochodowym, towar powinien być skierowany do wskazanego zakładu lub magazynu.

B. Przy dostawach przy burcie statku (FAS).

§ 23.

1) Nabywca obowiązany jest zawiadomić Sprzedawcę, jak najszybciej nie później niż 14 dni przedtem, o porcie i dacie przewidzianego załadunku na statek, podając wg możliwości równocześnie, poza tym zaś jak najwcześniej, nazwę statku, oznaczenie basenu wzgl. nadbrzeża, gdzie załadowanie będzie dokonane oraz rozmiar ilościowy (waga, ilość sztuk), zamówionego transportu.

2) Sprzedawca obowiązany jest dostarczyć we wskazanym przez Nabywcę terminie na miejsce w porcie załadunkowym określony przez Nabywcę towar w stanie zdatnym do załadowania za pomocą istniejących w danym miejscu i czasie urządzeń załadunkowych.

3) Dostawę uważa się za dokonaną z chwilą spełnienia przez Sprzedawcę czynności określonych w punkcie 2), we właściwym czasie i miejscu i z tą chwilą przechodzi na Nabywcę niebezpieczeństwo utraty lub uszkodzenia towaru.

4) Przepisy §§ 17, 18 mają odpowiednie zastosowanie.

X. Zwrot towaru.

§ 24.

W przypadku zgodnie stwierdzonej przy sprawdzeniu towaru (§ 11) niezgodności towaru z umową lub zamówieniem, jak również w przypadku postawienia towaru do dyspozycji przez zagranicznego odbiorcę z przyczyn leżących po stronie Sprzedawcy, może Nabywca odmówić przyjęcia lub zwrócić towar i albo zażądać dostawy zastępczej, albo odstąpić od umowy, bądź co do całej odrzuconej partii towaru, bądź co do jej części, a nawet co do dostawy dalszych partii tego samego rodzaju i gatunku. Jeżeli towar postawiony do dyspozycji jest za granicą i ulega szybkiemu psuciu albo jego przywóz z powrotem jest niemożliwy lub nieopłacalny, Nabywca może postąpić z towarem wg zachodzących okoliczności na rachunek Sprzedawcy. W przypadku skorzystania przez Nadawcę z powyżej określonych uprawnień co do towaru postawionego do dyspozycji przez odbiorcę zagranicznego Sprzedawca ponosi związane z tym koszty, wydatki i szkody.

§ 25.

W razie niemożności sprzedaży lub wysyłki za granicę towaru wyprodukowanego w ramach „ściśłego sortymentu planowego“, albo w razie nadejścia z powrotem bez winy

Sprzedawcy towaru wyeksportowanego przez Nabywcę do jego dyspozycji, Sprzedawca na zlecenie Nabywcy przyjmie dany towar do komisowej sprzedaży w kraju.

XI. Wstrzymanie, zmiana i cofnięcie zamówienia.

§ 26.

Nabywca jest zobowiązany zawiadomić niezwłocznie Sprzedawcę o każdym zdarzeniu, powodującym konieczność wstrzymania, zmiany lub zaprzestania produkcji zamówionych towarów. Jeżeli Sprzedawca nie wyrazi swej zgody w ciągu 3 dni od otrzymania takiego zawiadomienia, każda strona wystąpi niezwłocznie do swojej władzy zwierzchniej o rozstrzygnięcie. Koszty związane z wstrzymaniem, zmianą lub zaniechaniem produkcji ponosi Nabywca, jeżeli nie udowodni, iż nastąpiło to z winy Sprzedawcy lub z przyczyn leżących po stronie produkcji.

XII. Magazynowanie towaru.

§ 27.

Towary magazynowane dla Nabywcy składać będzie Sprzedawca oddziennie od innych towarów w osobnych magazynach lub odgrodzonych częściach magazynów, a ich ewidencję prowadzić będzie w osobnej kartotece lub księdze.

XIII. Gwarancja.

§ 28.

1. Jeżeli kontrakt Nabywcy z odbiorcą zagranicznym, uzgodniony pod tym względem z Sprzedawcą, przewiduje gwarancję jakościową na oznaczony okres, Sprzedawca zobowiązany jest w okresie gwarancyjnym w miarę uzasadnionych żądań odbiorcy zagranicznego, wykonać własnym kosztem i staraniem naprawy dostarczonego towaru lub opakowania oraz wykonanych montażu i wg potrzeby wymienić części i dokonać ich połączenia z całością.

2. Nabywca zobowiązany jest zwrócić Sprzedawcy koszt czynności określonych w ust. 1, o ile Sprzedawca udowodni, że potrzeba naprawy lub wymiany powstała skutkiem okoliczności, za które Sprzedawca nie odpowiada.

**OGÓLNE WARUNKI DOSTAWY TOWARÓW
POCHODZĄCYCH Z IMPORTU****I. Oferty i zamówienia.**

§ 1.

1. W ramach zawartej między stronami umowy szczegółowej lub bezpośredniej, na żądanie Nabywcy Sprzedawca przesyła mu ofertę importową, która zawierać będzie następujące dane:

- określenie rodzaju i ilości oferowanego towaru,
- kraj pochodzenia towaru przy imporcie zindywidualizowanym, nazwę i siedzibę przypuszczalnego kontrahenta zagranicznego,
- określenie jakości towaru (warunki techniczne),
- rodzaj sortowania, pakowania i opakowania transportowego,
- terminy i miejsce dostawy,
- określenie ogólnych i szczególnych warunków dostawy zagranicznego dostawcy, zwłaszcza zaś sposobu odbioru jakościowego i ilościowego oraz rodzaj gwarancji za jakość towaru,
- krajową cenę sprzedaży oraz ewentualne określenie cen za świadczenia uboczne (opakowanie, montaż itp.),
- określenie terminu, do którego Nabywca powinien na podstawie oferty złożyć zamówienie,
- symbol i numer transakcji Sprzedawcy.

2. Nabywca doręczać będzie Sprzedawcy zamówienia, które zawierać będą poza powtórzeniem warunków oferty lub ich powołaniem albo wyszczególnieniem warunków wliczonych w ust. 1 pkt. a), b), c), d), e), g), h), jeszcze następujące dane:

- numer zamówienia wzgl. transakcji Nabywcy,

- b) określenie sposobu i awizowania wysyłki,
- c) określenie na kogo i w ilu egzemplarzach ma być wystawiony rachunek,
- d) ew. postulaty Nabywcy co do zmiany niektórych warunków oferty.

II. Dyspozycja wysyłkowa.

§ 2.

1. Przewidziane w umowie dyspozycje wysyłkowe mają, według potrzeby, zawierać dane:

- a) nazwę i adres jednostki gospodarczej, której towar ma być dostarczony,
- b) sposób wysyłki, jeśli nie następuje kolejną,
- c) miejsce do którego towar ma być wysłany, przy czym nazwę stacji kolejowej należy podać w brzmieniu zgodnym z urzędowym wykazem stacji PKP i ew. wskazać bocznice kolejową,
- d) czy towar ma być ubezpieczony i na jaką sumę,
- e) komu należy awizować wysyłkę,
- f) na jaką jednostkę gospodarczą ma być wystawiony rachunek,
- g) miejsce płatności, bank, konto, ew. tytuł budżetowy,
- h) powołanie się na zarządzenie władzy bądź umowę, ze wskazaniem tego przedmiotu dostawy, którego dyspozycja wysyłkowa dotyczy,

2. Jeżeli Nabywca nie nadesłał przewidzianej w umowie dyspozycji wysyłkowej, Sprzedawca wezwie Nabywcę do nadesłania jej w oznaczonym terminie dodatkowym, a po jego upływie zamagazynuje towar u siebie lub gdzie indziej na koszt i ryzyko Nabywcy przy równoczesnym zawiadomieniu o tym Nabywcy.

III. Zapłata.

§ 3.

Zapłata należności dokonywana jest w terminach i trybie ustalonym w obowiązujących w tym przedmiocie przepisach.

IV. Jakość towaru.

§ 4.

1. Przedmiot dostawy powinien być określony w sposób przyjęty w handlu zagranicznym; w razie wątpliwości obowiązuje interpretacja użytych wyrazów przyjętych w handlu zagranicznym. Sprzedawca obowiązany jest udzielić Nabywcy na jego żądanie wyjaśnień potrzebnych dla zrozumienia stosowanych w obrocie z zagranicą norm, standardów, określeń i innych wyrazów oraz ich interpretacji.

2. O ile przedmiot dostawy został określony za pomocą opisów, planów, rysunków, specyfikacji, danych technicznych lub zestawień, powinny one być podpisane przez Nabywcę i Sprzedawcę lub jego dostawcę zagranicznego i tylko wówczas stanowią integralną część umowy między Nabywcą i Sprzedawcą.

3. Przedmiot dostawy odpowiadać powinien jakości umówionej przez Sprzedawcę z kontrahentem zagranicznym. Jeżeli jakość nie jest wyraźnie określona, towar ma być jakości średniej i zdanej do użytku dla celów Nabywcy.

§ 5.

1. Odbiór jakościowy towaru odbywa się w miejscu i w sposób określony w kontrakcie Sprzedawcy z jego dostawcą zagranicznym. Odbiór za granicą jest jednak wiążący dla Nabywcy tylko wówczas, jeżeli został powiadomiony o tym przed udzieleniem przezeń zamówienia, w przeciwnym zaś razie odbiór jakościowy przeprowadzony będzie w polskim porcie przeznaczenia, a przy wskazaniu docelowej stacji kolejowej, zarówno przy transporcie lądowym jak morskim — na polskiej stacji kolejowej docelowej w całości dla danego transportu, a to niezwłocznie po nadejściu towaru.

2. Jeżeli strony nie porozumieją się inaczej najpóźniej na miesiąc przed terminem odbioru — czynności odbiorcze za granicą wykonywane będą za pośrednictwem polskiego uspołecznionego przedsiębiorstwa powierniczego. W ostat-

nio przewidzianym przypadku, jak również w razie ustanowienia wspólnego przedstawiciela albo ustanowienia przedstawiciela tylko przez jedną stronę, koszty z tym połączone ponoszą strony po połowie. Odbiór jakościowy dokonany na podstawie porozumienia stron przez wspomniane przedsiębiorstwo powiernicze jest dla obu stron wiążący.

§ 6.

1. Odbiór ilościowy dokonywany będzie w polskim porcie przeznaczenia, a przy wskazaniu docelowej stacji kolejowej, zarówno przy transportach lądowych jak morskich — na polskiej stacji kolejowej docelowej w całości dla danego transportu, a to niezwłocznie po nadejściu towaru.

2. Dla odbioru ilościowego miarodajne są: o ile chodzi o wagę towaru — zaświadczenie wagi portowej względnie kolejowej albo zaświadczenie polskiego uspołecznionego przedsiębiorstwa powierniczego; o ile chodzi o ilość sztuk lub miarę — zaświadczenie polskiego uspołecznionego przedsiębiorstwa powierniczego.

§ 7.

O terminach czynności przewidzianych w § § 5 i 6, strona zlecająca daną czynność obowiązana jest uwiadomić stroną drugą możliwie najwcześniej w sposób dający jej możliwość uczestniczenia w tych czynnościach.

§ 8.

W razie niestawienia się przedstawiciela jednej strony do czynności, o której został prawidłowo uwiadomiony, strona druga może sama wykonać daną czynność ze skutkiem obopólnie obowiązującym.

§ 9.

Jeżeli braki ilościowe lub wady jakościowe były tego rodzaju, że nawet przy należytej staranności nie mogły być ujawnione przy czynnościach przewidzianych w § § 5 i 6, Nabywca — powziawszy o nich wiadomość niezwłocznie powiadomi o tym Sprzedawcę telegraficznie lub telefonicznie, a najpóźniej następnego dnia potwierdzi to listownie, przesyłając mu zarazem protokół sporządzony przy udziale czynnika społecznego i jeżeli możliwe — opinię (analizę) czynnika fachowego i próbki odpowiednio opakowane i opieczętowane. Sprzedawca może wówczas zarządzić zbadanie towaru przez polskie uspołecznione przedsiębiorstwo powiernicze.

§ 10.

Koszty związane z badaniami zarządzonymi przez Sprzedawcę na zasadzie § 9 pokrywa Sprzedawca. Jednak Nabywca obowiązany jest zwrócić Sprzedawcy poniesione przezeń koszty, jeżeli wynik ekspertyzy dokonanej przez polskie uspołecznione przedsiębiorstwo powiernicze nie potwierdzi zarzutów Nabywcy.

V. Badanie techniczne towaru.

§ 11.

1. Zastrzeżone w zarządzeniu władzy lub umowie badanie techniczne towaru dokonywane jest przez komisję utworzoną przez polskie uspołecznione przedsiębiorstwo powiernicze.

2. Koszty badania technicznego ponosi strona, na której żądanie to się odbywa.

VI. Opakowanie.

§ 12.

Towar dostarczony będzie przez Sprzedawcę w opakowaniu stosowanym dla celów eksportowych w miejscu produkcji względnie załadowania. Jeżeli Nabywca życzy sobie opakowania innego, powinien o tym powiadomić Sprzedawcę we właściwym czasie, najpóźniej przy składaniu zamówienia, a Nabywca będzie zobowiązany uwzględnić to w miarę możliwości.

§ 13.

Opakowanie podlegające zwrotowi Nabywca prześle do miejsca wskazanego przez Sprzedawcę na jego koszt, w terminie określonym przez Sprzedawcę.

§ 14.

Gdy jest przewidziane dostarczenie opakowania przez Nabywcę, wówczas w razie spóźnienia nadesłania lub dostarczenia opakowania niewłaściwego, Sprzedawca może, jeżeli tego wymaga kontrakt z dostawcą zagranicznym lub bezpieczeństwo towaru w transporcie, nabyć lub wynająć odpowiednie opakowanie na koszt Nabywcy.

VII. Dostawa towaru.

§ 15.

W zależności od zarządzenia władzy lub postanowień umowy dostawa następuje przez wydanie towaru w polskiej porcie przeznaczenia, a przy wskazaniu docelowej stacji kolejowej, zarówno przy transporcie lądowym jak morskim — na polskiej stacji przeznaczenia przesyłki.

VIII. Reklamacje.

§ 16.

Wszelkie spostrzeżenia Nabywcy odnośnie wadliwej jakości towaru, opakowania, braków ilościowych itp. obowiązany jest Nabywca zgłosić kolei, przewoźnikowi, spedytorowi, armatorowi i dokonać czynności prawnych, zabezpieczających roszczenie — stosownie do przepisów obowiązujących w stosunku do tych instytucji i osób oraz donieść równocześnie Sprzedawcy.

§ 17.

Sprzedawca zobowiązany jest dochodzić należnych roszczeń z tytułu wiadomych mu wad i braków towaru, kar umownych, odszkodowań za niewykonanie lub opóźnienie wykonania dostawy itp. w stosunku do zagranicznego dostawcy, zakładów ubezpieczenia, spedytorów, przewoźników, kolei i armatorów.

Na żądanie Nabywcy obowiązany jest również Sprzedawca wystąpić wobec swych kontrahentów zagranicznych z uzasadnionymi roszczeniami na podstawie udzielonych przez nich gwarancji.

Z sum uzyskanych w następstwie dochodzenia tych roszczeń Sprzedawca zatrzyma dla siebie pokrycie swych własnych szkód i poniesione wydatki, a resztę obowiązany jest niezwłocznie wypłacić Nabywcy.

171.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

Nr 204 z dnia 2 czerwca 1951 r.

**w sprawie kosztów szkolenia junaków Powszechnej
Organizacji „Służba Polsce“.**

W celu uregulowania sprawy pokrywania kosztów szkolenia junaków, wchodzących w skład brygad PO „Służba Polsce“, a zatrudnianych przez przedsiębiorstwa państwowe, zarządza się, co następuje:

Do chwili wydania zarządzenia, regulującego w inny sposób zagadnienie pokrywania kosztów szkolenia junaków P. O. „Służba Polsce“, wszelkie koszty, które w związku ze szkoleniem junaków i w granicach obowiązujących umów, obowiązany jest ponosić wykonawca robót, przy których zatrudnieni są junacy pokrywa się z funduszy obrotowych wykonawcy.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. Fr. Blinowski

W porozumieniu:
MINISTER FINANSÓW

K. Dąbrowski

172.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

Nr 209 z dnia 4 czerwca 1951 r.

**w sprawie gospodarki ceramiką budowlaną terenowego
przemysłu materiałów budowlanych w roku 1951.**

Uchwalona Uchwałą Prezydium Rządu z dnia 21 października 1950 r. organizacja terenowego przemysłu materiałów budowlanych powoduje konieczność wprowadzenia nowych zasad dystrybucji materiałów budowlanych, a mianowicie powierzenie jej terenowym jednostkom organizacyjnym, w oparciu o obowiązujące terenowe bilanse materiałów budowlanych.

Z uwagi na trudność wprowadzenia w pełni nowego systemu dystrybucji w okresie 1951 roku, ustala się na podstawie § 17 ust. 5 wspomnianej Uchwały Rządu, na okres przejściowy do 31 grudnia 1951 roku następujące zasady gospodarki ceramiką budowlaną terenowego przemysłu materiałów budowlanych:

§ 1. 1. Do ceramiki budowlanej w rozumieniu niniejszego zarządzenia zalicza się następujące grupy materiałowe:

- cegła (branża XIX, poz. 16—22),
- pustaki ceramiczne (branża XIX, poz. 30—32),
- kafle (branża XIX, poz. 34—35).

2. Branże i pozycje materiałów wymienionych w ust. 1 oznaczone są wg „Wykazu artykułów dla planowania zaopatrzenia“ stanowiącego załącznik do instrukcji w sprawie sporządzenia planu zaopatrzenia w przemyśle (Wydawnictwo PKPG Nr 29).

§ 2. 1. Wojewódzkie Komisje Planowania Gospodarczego (WKPG) rozdzielają między jednostki działające na terenie województwa, przeznaczoną do zużycia na tym terenie ceramikę budowlaną, produkowaną przez zakłady państwowe i spółdzielcze terenowego przemysłu materiałów budowlanych, objętą bilansami materiałowymi zatwierdzonymi Zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) Nr 162 z dnia 7 maja 1951 r. (w ramach tych bilansów).

2. Przy rozdziale, o którym mowa w ust. 1, WKPG uwzględnią przede wszystkim potrzeby jednostek objętych planowaniem centralnym w ramach tych bilansów.

3. Ceramikę budowlaną objętą terenowymi bilansami materiałowymi, o których mowa w ust. 1, przeznaczoną do zużycia na terenie innych województw rozdziela Centrala Handlowa Materiałów Budowlanych (CHMB) — Biuro Sprzedaży Ceramiki, na pokrycie niedoborów wynikłych z terenowych bilansów materiałowych.

§ 3. Właściwe WKPG w terminie do dnia 20 czerwca 1951 r. w porozumieniu z komórkami zbytu terenowego przemysłu ceramiki budowlanej wskażą zakłady (możliwie z bocznkami kolejowymi), które realizować będą zamówienia odbiorców spoza terenów województwa, skierowanych przez CHMB — Biuro Sprzedaży Ceramiki.

§ 4. Spory między WKPG a CHMB w zakresie zaopatrzenia poszczególnych jednostek w ceramikę budowlaną rozstrzygać będzie PKPG — Dep. Zaopatrzenia i Bilansów Materiałowych.

§ 5. WKPG działające na terenie tych województw, dla których terenowe bilanse materiałowe przewidują przekazanie pewnej ilości ceramiki budowlanej na potrzeby innych województw dopilnują, aby realizacja zamówień odbiorców spoza terenów województwa następowała każdo-

miesięcznie w stosunku procentowym odpowiadającym procentowi produkcji.

§ 6. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1951 r.

**PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. S z y r**

173.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

Nr 210 z dnia 4 czerwca 1951 r.

w sprawie trybu kontroli upłynnienia remanentów materiałowych w jednostkach państwowych wykonywanej przez inspektorów Przedsiębiorstwa Upłynnienia Remanentów (PUR).

W celu sprawnego przeprowadzenia akcji upłynnienia remanentów zarządza się, co następuje:

§ 1. Inspektorzy PUR wykonują kontrolę na zasadach i w ramach przepisów zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 177 z 2 maja 1951 r. w sprawie ujawnienia, upłynnienia i zapobiegania tworzeniu się zbędnych i nadmiernych remanentów materiałów zaopatrzeniowych w urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach państwowych. (Monitor Polski Nr A-46, poz. 602).

§ 2. 1. Inspektorzy PUR, przystępując do kontroli gospodarki materiałowej, okazują kierownictwu kontrolowanej jednostki legitymację służbową PUR oraz delegację służbową podpisaną przez dyrektora Centrali PUR w Warszawie lub przez kierownika terenowej Ekspozytury PUR.

2. Delegacja służbowa inspektora PUR powinna dokładnie wskazywać nazwę i siedzibę urzędu, instytucji lub przedsiębiorstwa, do którego deleguje się inspektora oraz określać datę (termin) inspekcji.

§ 3. Wszystkie jednostki kontrolowane przez inspektorów PUR są obowiązane udzielać inspektorom w związku z ich czynnościami żądanych wyjaśnień ustnych lub pisemnych, udostępniać księgi, akta i dokumenty niezbędne do wykrywania nieprawidłowości gospodarki materiałowej oraz udzielać wszelkiej pomocy.

§ 4. 1. W toku kontroli inspektorzy PUR:

- a) stawiają wnioski dotyczące terminowego upłynnienia remanentów,
- b) mogą bezpośrednio dysponować zapasami materiałów zaopatrzeniowych, wskazując jednostkę, na rzecz której należy dokonać przerzutu,
- c) ustalają sposób magazynowania w przypadkach stwierdzenia marnotrawstwa spowodowanego niewłaściwym przechowaniem materiałów,
- d) zakreślają termin do wykonania wniosków, który w sprawach pilnych może być natychmiastowy,
- e) niezależnie od wniosków postawionych doraźnie w toku kontroli sporządzają protokół z przebiegu inspekcji wg wzorów ustalonych przez Dyrektora PUR.

2. Protokół z czynności inspektor PUR sporządza w 4 jednobrzmiących egzemplarzach, z których po jednym otrzymują:

- 1) kierownictwo jednostki kontrolowanej,
- 2) władza bezpośrednio nadrzędna jednostki kontrolowanej,
- 3) Centrala PUR,
- 4) właściwa terenowo Ekspozytura PUR.

3. Wnioski inspektorów PUR są dla jednostki kontrolowanej wiążące i podlegają wykonaniu w zakreślonym przez inspektorów terminie.

Wnioski inspektora PUR i protokół z inspekcji podpisuje kierownictwo jednostki kontrolowanej, które może wnieść swoje uwagi. Odmowa niezwłocznego wykonania

wniosku inspektora powinna być przez kierownictwo zakładu szczegółowo umotywowana przy podpisaniu protokołu lub wniosku.

§ 5. Dyrektor PUR przedstawia Przewodniczącemu PKPG lub władzy zwierzchniej jednostki kontrolowanej te sprawy, w których zdaniem PUR odmowa wykonania wniosków inspektora nastąpiła bez dostatecznego uzasadnienia.

§ 6. 1. Jednostki kontrolowane oraz ich władze zawiadamiają PUR o zarządzeniach wydanych w celu wykonania wniosków inspektora oraz o wykonaniu tych zarządzeń.

2. Inspektorzy PUR uprawnieni są do sprawdzenia, czy wnioski zostały wykonane i zawiadamiają o tym Centralę PUR. Dyrektor PUR może skierować sprawy, w których nie wykonano wniosków inspektorów, do Przewodniczącego PKPG lub do Władzy zwierzchniej jednostki kontrolowanej z wnioskiem o pociągnięcie winnych zaniedbania do odpowiedzialności służbowej. W wypadkach rażącego niedbalstwa lub szkodnictwa gospodarczego Dyrektor PUR zawiadamia władze powołane do ścigania przestępstw.

§ 7. Ministrowie wydadzą podległym jednostkom zarządzenia, które umożliwią inspektorom PUR badanie całości kształtu gospodarki materiałowej.

**PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. S z y r**

174.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO
MINISTRA SZKÓŁ WYŻSZYCH I NAUKI
I MINISTRA KULTURY I SZTUKI**

Nr 213 z dnia 6 czerwca 1951 r.

w sprawie rozdziału, odbywania i finansowania praktyk dyplomowych studentów.

§ 1. Zarządzenie niniejsze reguluje sposób rozdziału, odbywania i finansowania praktyk dyplomowych w jednostkach gospodarki społecznej dla studentów szkół wyższych, podległych Ministerstwu Szkół Wyższych i Nauki oraz Ministerstwu Kultury i Sztuki.

§ 2. Celem praktyki dyplomowej jest przygotowanie pełnowartościowego pracownika przez zapoznanie go z całością kształtem praktycznych zagadnień w jego zawodzie i nauczanie go stosowania w praktyce teorii opanowanej w czasie studiów.

Czas trwania praktyk wynosi:

- dla kierunku technicznego 6 miesięcy,
- dla studentów kierowanych na studia magisterskie nie mniej niż 4 miesiące,
- dla pozostałych po 4 godz. dziennie,
- dla kierunku ekonomicznego 3 miesiące,
- dla kierunku artystycznego 9 miesięcy.

§ 3. Praktyka dyplomowa w rozumieniu niniejszego zarządzenia jest to praktyka zawodowa, stanowiąca część studiów, którą student odbywa po wysłuchaniu wszystkich obowiązujących wykładów i przerobieniu obowiązujących ćwiczeń oraz zdaniu przewidzianych planem studiów egzaminów. Ministerstwa, którym podlegają szkoły wyższe, zapewnią wszystkim uprawnionym studentom odbycie praktyki. Program praktyki ustalają kierownicy katedr, a zatwierdza właściwe ministerstwo.

§ 4. Ministerstwa, którym podlegają szkoły wyższe, wskazują na podstawie danych otrzymanych z innych resortów zgodnie z przepisem § 1 Zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 187 z dnia 23 maja 1951 r. w sprawie zgłoszenia przez resorty miejsc na praktyki dyplomowe — poszczególne szkołom wyższym zakłady pracy, do których szkoły będą kierować studentów na praktyki dyplomowe.

§ 5. 1. Szkoły wyższe wytypują studentów wg ich specjalności do poszczególnych zakładów pracy i prześlą co najmniej na dwa tygodnie przed rozpoczęciem pracy odpowiednim zakładom pracy wykazy imienne studentów, podadzą terminy zgłoszenia się studentów na praktyki dyplomowe i zawiadomią równocześnie zainteresowanych studentów o miejscu odbywania praktyki.

2. Szkoły wyższe skierują studentów na praktyki dyplomowe w miarę możliwości grupowo po kilka lub kilkanaście osób do jednego zakładu pracy.

§ 6. 1. Jeżeli student pracuje zawodowo i ma odbyć praktykę dyplomową, a jego praca zawodowa nie odpowiada przewidzianemu programowi praktyki, zakład pracy zatrudniający studenta obowiązany jest umożliwić mu odbywanie właściwej praktyki.

2. O ile praca zawodowa studenta odpowiada przewidzianemu programowi praktyki i może być zaliczona na poczet praktyki studenta, pozostaje on na dotychczasowych warunkach pracy i płacy.

§ 7. Praktyki studentów kierowanych na studia magisterskie rozpoczynają się od dnia 1 sierpnia 1951 r. Ostatni termin rozpoczęcia praktyk dyplomowych dla studentów nie kierowanych na dalsze szkolenie nie może być późniejszy niż 1 października 1951 r.

§ 8. 1. Zakłady pracy, znajdujące się poza stałym miejscem zamieszkania studentów kierowanych na praktykę dyplomową, są zobowiązane dostarczyć im bezpłatnie na okres trwania praktyk odpowiednio wyposażonych pomieszczeń mieszkalnych.

2. O ile zakłady pracy nie posiadają własnych pomieszczeń mieszkalnych, obowiązane są wynająć odpowiednie pomieszczenia na swój koszt.

§ 9. Zakłady pracy są obowiązane dostarczyć praktykantom na czas trwania praktyk dyplomowych wszelkich narzędzi i przyrządów do pracy, jak również odzieży roboczej i ochronnej zgodnie z tabelami norm odzieży roboczej i ochronnej oraz sprzętu ochrony osobistej wg obowiązującego w danym zakładzie pracy układu zbiorowego.

§ 10. 1. Zakłady pracy obowiązane są zapewnić praktykantom spożywanie obiadów odpłatnych we własnych stołówkach.

2. Zakłady pracy, nie posiadające własnych stołówek lub z ważnych przyczyn nie będące w możności wydawać obiadów we własnych stołówkach, obowiązane są zapewnić praktykantom spożywanie obiadów odpłatnych w zakładach zbiorowego żywienia.

§ 11. Kierownik zakładu pracy powinien zaznajomić praktykantów z przepisami o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej, o bezpieczeństwie i higienie pracy oraz z ustawą o zabezpieczeniu socjalistycznej dyscypliny pracy, której w okresie praktyki podlegają wszyscy praktykanci.

§ 12. 1. W ramach praktyki dyplomowej student powinien poznać w szerszym zakresie zadania produkcyjne (oddział fabryczny, wydział, sekcję) pracując w charakterze nieetatowego pomocnika kierownika odcinka pracy, przyswajając sobie doświadczenia organizacyjne, usprawnienia i kontrolę produkcji.

2. Dla umożliwienia wykonania zadań określonych w ust. 1 kierownicy katedr wynotują w „dzienniku praktyk” zadania na okres praktyki dyplomowej związane z programem studiów każdego studenta.

§ 13. Kierownik zakładu pracy powoła na czas trwania praktyk zakładowego kierownika praktyk spośród najbardziej wartościowych pracowników zakładu, posiadających wykształcenie wyższe.

Kierownik praktyk jest odpowiedzialny za przydzielenie mu grupę praktykantów wobec zakładu pracy.

§ 14. Do obowiązków kierownika zakładowego należy:

- 1) przyjęcie i zakwaterowanie praktykantów zgodnie z postanowieniami §§ 9, 10, 11;
- 2) przygotowanie stanowisk pracy dla każdego praktykanta w ramach programu zajęć;
- 3) skierowanie praktykantów na wyznaczone stanowiska oraz zaznajomienie ich z przepisami, o których mowa w § 12, pkt 1;
- 4) zorganizowanie wyżywienia przy zakładzie pracy lub też w zakładach zbiorowego żywienia;
- 5) kontrola przebiegu praktyk na podstawie prowadzonych przez studentów „dzienników pracy”;
- 6) prowadzenie ewidencji praktykantów oraz przygotowanie zaświadczeń o odbytych praktykach;
- 7) zapewnienie czynnego udziału praktykantów w życiu społecznym zakładu;
- 8) wydawanie opinii o praktykantach i dopilnowanie przesłania tych opinii przez kierownictwo zakładu pracy do władz szkół wyższych;
- 9) nawiązanie kontaktu korespondencyjnego lub bezpośredniego z wyższymi szkołami, przydzielającymi studentów, celem podtrzymania łączności studentów z macierzystymi uczelniami.

§ 15. 1. Szkoła wyższa może wyznaczyć pracownika naukowego uczelni do odpowiednich grup praktykantów, celem konsultacji i kontroli praktyk.

2. W przypadku wizytacji przez pracownika uczelni grupy praktykantów zakład pracy obowiązany jest ułatwić mu konsultacje i kontrolę pracy grup praktykantów.

3. Koszty delegacji pokrywa uczelnia z własnego budżetu (z poz. „podróże służbowe”).

§ 16. 1. W czasie trwania praktyki dyplomowej praktykanci otrzymują wynagrodzenie ryczałtowe w wysokości zł 360.— miesięcznie.

2. Przy rozpoczęciu praktyki praktykanci otrzymują zaliczkę na poczet należnego im wynagrodzenia oraz zwrot efektywnych kosztów przejazdu z siedziby szkoły lub stałego miejsca zamieszkania do zakładu pracy wg taryfy ulgowej III klasy pociągu osobowego. Wysokość zaliczki dla wszystkich praktykantów ustala się na zł 90.—.

3. Zakład pracy obowiązany jest również pokryć koszty podróży powrotnej do siedziby uczelni lub miejsca zamieszkania praktykanta.

§ 17. Wynagrodzenie praktykantów, odbywających praktyki w zakładach pracy, jak również zwroty kosztów podróży zakłady pracy pokryją i wypłacą ze środków obrotowych.

§ 18. Zakłady pracy obowiązane są ubezpieczyć praktykantów na wypadek choroby, chorób zawodowych oraz od wypadku.

§ 19. Zakładowi kierownicy praktyk za wykonane czynności otrzymują wynagrodzenie ryczałtowe w wysokości do zł 120.— w stosunku miesięcznym w zależności od ilości praktykantów.

Wysokość tego wynagrodzenia ustala kierownik zakładu pracy.

§ 20. Po zakończeniu praktyk studenci zobowiązani są złożyć kierownikowi zakładu pracy sprawozdanie z odbytej praktyki.

Kierownik zakładu pracy po zapoznaniu się z treścią sprawozdania zadecyduje, czy może być ono złożone w uczelni, czy też ze względu na tajemnicę służbową będzie przesłane przez zakład pracy właściwemu dziekanowi, jako materiał „poufny” lub „tajny”, lub też w przypadkach wyjątkowych pozostanie w zakładzie.

W tym przypadku kierownik zakładu wydaje praktykantowi zaświadczenie o odbyciu praktyki, a dokładną cha-

176.

PISMO OKÓLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT BUDOWNICTWA

(znak BU-KO-Og-595/51)

z dnia 31 maja 1951 r.

w sprawie działalności Komisji Oceny Projektów Inwestycyjnych (KOPI) przy prezydium wojewódzkich rad narodowych w okresie nasilenia prac związanych z wykonaniem Planu Inwestycyjnego 1951 r. i 1952 r.

W celu przyśpieszenia likwidacji zaległości w zatwierdzeniu dokumentacji technicznej przez KOPI przy prezydium wojewódzkich rad narodowych, Departament Budownictwa PKPG ustala, co następuje:

1) Na okres nasilenia prac KOPI, spowodowanego zakończeniem zatwierdzania dokumentacji technicznej dla P I 1951 r. oraz zatwierdzaniem założeń projektów dla P I 1952 r., prezydium wojewódzkiej rady narodowej (WRN) na wniosek Przewodniczącego KOPI przy prezydium WRN może powołać równolegle pracujące zespoły KOPI, pod przewodnictwem zastępcy przewodniczącego KOPI wg następujących wytycznych:

- a) nad całością prac KOPI czuwa i jest za te prace odpowiedzialny Przewodniczący KOPI przy prezydium WRN powołany w myśl pisma okólnego Departamentu Budownictwa PKPG Nr 11 z dnia 7 października 1950 roku (Biuletyn PKPG nr 22, poz. 255).
- b) Sekretariat całości spraw zespołów KOPI przy prezydium WRN powinien centralnie prowadzić dział inwestycji i budownictwa wojewódzkiej komisji planowania gospodarczego. Zadaniem sekretariatu KOPI jest m. in. rozdzielanie napływającej dokumentacji na poszczególne zespoły KOPI. W razie istotnej potrzeby sekretariat KOPI powinien być wzmocniony o 1 — 2 pracowników.

2) Równolegle pracujące zespoły KOPI w przypadku wyczerpania się nasilenia prac, o którym mowa w p. 1, powinny być zlikwidowane.

DYREKTOR DEPARTAMENTU

Inż. M. Małachowski

177.

PISMO OKÓLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT BUDOWNICTWA

(znak BU2-01-485)

z dnia 8 czerwca 1951 r.

w sprawie zawierania umów o wykonanie robót budowlanych i montażowych z Centralą Prywatnego Przemysłu Mineralnego i Materiałów Budowlanych.

Wobec powstałych wątpliwości co do formy umów zawieranych z Centralą Prywatnego Przemysłu Mineralnego i Materiałów Budowlanych o wykonanie robót budowlanych, Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego wyjaśnia, co następuje:

Zgodnie z § 1 zarządzenia Prezesa Rady Ministrów, Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i ministrów: Finansów, Gospodarki Komunalnej, Górnictwa, Przemysłu Ciężkiego, Przemysłu Lekkiego, Przemysłu Rolnego i Spożywczego, Handlu Wewnętrznego, Rolnictwa i Reform Rolnych, Żeglugi, Leśnictwa, Komunikacji, Zdrowia oraz Budownictwa z dnia 31 sierpnia 1950 r. w sprawie udzielania zamówień centralom prywatnego przemysłu oraz w sprawie stwierdzenia odmowy przyjęcia zamówienia przez osoby, o których mowa w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Monitor Polski Nr A-112, poz. 1414), Centrala Prywatnego Przemysłu Mineralnego

i Materiałów Budowlanych sp. z o. o. została zrównana pod względem udzielania jej zamówień na roboty budowlane z przedsiębiorstwami państwowymi.

Zgodnie zatem z § 1 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 5 lutego 1951 r. w sprawie stosowania wzoru umowy ramowej o wykonanie robót budowlanych i montażowych (Monitor Polski Nr A-18, poz. 238), umowy z tą Centralą powinny być zawierane według wzoru ustalonego tym zarządzeniem.

Z uwagi jednak na charakter Centrali Prywatnego Przemysłu a w szczególności na to, że Centrala Prywatnego Przemysłu Mineralnego i Materiałów Budowlanych wykonuje roboty budowlane przez przedsiębiorstwa prywatne, konieczne jest w zawieranych przez tę Centralę umowach wprowadzenie postanowień odbiegających od ustalonego wzoru z zachowaniem przepisu § 3 wyżej powołanego zarządzenia z dnia 5 lutego 1951 r.

Dla ujednoczenia wprowadzanych do umów z Centralą postanowień, odbiegających od wzoru umowy, Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego podaje w załączniku do niniejszego pisma okólnego wzór odnośnej umowy.

DYREKTOR DEPARTAMENTU Inż. M. Małachowski
Zał. 1.

Załącznik do Pisma Okólnego
z dnia 8 czerwca 1951 r.

UMOWA

W dniu 1951 r. w Warszawie pomiędzy
..... zwanym dalej „Zamawiającym“ reprezentowanym przez
działającego (ych) na podstawie
z jednej strony, a Centralą Prywatnego Przemysłu Mineralnego i Materiałów Budowlanych Sp. z o. o. w Warszawie, Al. Jerozolimskie 101, zarejestrowaną w Sądzie Powiatowym dla Dzielnicy Warszawa-Sródmieście w Warszawie Wydział Rejestru Handlowego Nr Rej R H B L XXXIX-13393, zwaną dalej „wykonawcą“, reprezentowaną przez
..... działających na podstawie wpisu do powołanego wyżej rejestru handlowego z drugiej strony zawarta została umowa treści następującej:

§ 1.

Zamawiający oświadcza, że przewiduje budowę obiektu o orientacyjnej wartości w zakresie robót budowlano-montażowych zł.

Z powyższego:

- 1) W okresie do dnia 31 grudnia 19... r. zamierzenie inwestycyjne zostało zrealizowane w wysokości zł.
- 2) W planie inwestycyjnym na rok część dział rozdział § wniosek Nr pozycja Nr przewidziana jest realizacja zadania inwestycyjnego w wartości zł.
- 3) W okresie po upływie roku przewidziana jest realizacja zamierzenia inwestycyjnego w wysokości zł.

W odniesieniu do środków finansowych Zamawiający stwierdza, że niezbędne na tę robotę fundusze posiada i że finansowana ona będzie z kredytów na z konta przez bank w

§ 2.

Zamawiający powierza, a Wykonawca przyjmuje do wykonania w ul. Nr ... zgodnie z dokumentacją techniczną, o której mowa w § 8.

Opisane wyżej roboty wykonane zostaną przez firmę ... zwaną dalej Przedsiębiorcą, z prawem dla wykonawcy zmiany Przedsiębiorcy. O zamierzonej zmianie Przedsiębiorcy Wykonawca zobowiązany jest uprzednio zawiadomić Zamawiającego.

§ 3.

1 x) Ogólny koszt powierzonych robót ustala się na zł. ... na podstawie cen jednostkowych uwidoczonych w kosztorysie, stanowiącym załącznik Nr do niniejszej umowy.

1 x) Ogólny koszt powierzonych robót ustala się szacunkowo na zł. na podstawie przybliżonego szacunku z podziałem na scalone elementy budowy, stanowiącego załącznik do niniejszej umowy.

Ostateczny ogólny koszt ustalony będzie w uzgodnionym między stronami kosztorysie, który stanowić będzie załącznik do niniejszej umowy.

1 x) Ogólny koszt powierzonych robót ustala się na zł w oparciu o przybliżony szacunek dokonany przez Wykonawcę.

Ostateczny ogólny koszt robót ustalony będzie w uzgodnionym między stronami kosztorysie, który stanowić będzie załącznik do niniejszej umowy.

2. Od sum należnych Wykonawcy potrącone będzie % z tytułu obowiązku wygospodarowania oszczędności zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 4.

Zamawiający zobowiązuje się przekazać plac budowy (teren robót) Przedsiębiorcy do dnia 195 . . . r.

§ 5.

Istotną część umowy stanowią:

1) Znaną stronom „Warunki umowne“ obowiązujące przy wykonywaniu umów o roboty wykonawstwa inwestycyjnego, stanowiące załącznik Nr 2 do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 1951 r. (Monitor Polski A-18, poz. 238).

2) Zgoda ze wskazaniem Centrali jako tej, której może być udzielone zamówienie.

§ 6.

Wypłata należności za wykonane roboty następować będzie na podstawie § 68—70 i § 72—80 warunków umownych przelewem bankowym.

§ 7.

Strony postanawiają, że:

1) Zmiany cen materiałów, stawek roboczych oraz świadczeń będą podstawą do rewizji kosztorysu,

2) Rachunki ciągle przejściowe będą prezentowane Zamawiającemu i bankowi finansującemu w imieniu Wykonawcy bezpośrednio przez Przedsiębiorcę, rachunek zaś ostateczny — wyłącznie przez Wykonawcę,

3) do inkasowania należności z tytułu rachunków przejściowych ciągłych po potrąceniu prowizji Wykonawcy w wysokości 1% i gwarancji Przedsiębiorcy dla Wykonawcy w wysokości 5%, płatnych obu bezpośrednio na konto Wykonawcy Nr oraz po dokonaniu ew. innych potrąceń (zaliczki, przedpłaty na podatek obrotowy i dochodowy itp.) upoważniony jest Przedsiębiorca,

4) należność przypadająca do zapłaty z tytułu ostatecznego rachunku winna być w całości przekazana przez Zamawiającego na konto Wykonawcy

5) do obowiązków zamawiającego należy bieżące, mające na celu zgodne księgowanie — informowanie Wykonawcy o wszystkich dokonywanych Przedsiębiorcy wypłatach i przelewach wzgl. potrąceniach z tytułu przedkładanych przez niego do zapłaty rachunków,

6) obieg dokumentów i korespondencji w sprawach dokumentacji technicznej, zaopatrzenia materiałowego itp. może odbywać się bezpośrednio między Zamawiającym a Przedsiębiorcą.

§ 8.

Wykonawca stwierdza, że otrzymał od Zamawiającego pełną dokumentację techniczną (alternatywnie: brakującą dokumentację techniczną) a mianowicie:

a)

b)

c)

Zamawiający zobowiązuje się doręczyć wykonawcy w następujących terminach:

ad poz. a)

ad poz. b)

ad poz. c)

§ 9.

1) Roboty, objęte niniejszą umową Wykonawca zobowiązuje się rozpocząć dnia oraz wykonać je do dnia

a) do

b) do

jako roboty stanowiące odrębną część (alternatywnie jako roboty, które mają być oddane do użytku Zamawiającego natychmiast po ich wykonaniu). Ustalone w § niniejszym terminy ulegną odpowiedniemu przedłużeniu w przypadku niemożności otrzymania przez Przedsiębiorcę materiałów budowlanych niezbędnych do wykonania robót wzgl. z powodów siły wyższej.

Zaplanowanie i dostawa materiałów potrzebnych do wykonania robót wzgl. dostarczenie odpowiednich dokumentów Przedsiębiorcy, które pozwolą mu na faktyczny ich odbiór, należy do Zamawiającego.

§ 10.

1) Przedsiębiorca otrzymuje w terminie do dni 14 od daty notyfikacji bankowej (§ 14 ust. 2) umowy zaliczkę w wysokości zł, tj. 15% przewidywanego zużycia materiałów.

2) Udzielone zaliczki potrącone będą z rachunków Przedsiębiorcy zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 11.

1) Wszystkie warunki umowy obowiązują strony bez wahań i stawiania w zwłocę.

2) Zmiany umowy mogą nastąpić wyłącznie na piśmie. W zakresie robót dodatkowych uważa się za wystarczający wpis do dziennika budowy.

§ 12.

Co do wykonania robót, o których mowa w § 1 pkt. 3, strony zawrą umowę w terminie

Koszt robót obliczony będzie na podstawie obowiązujących norm.

§ 13.

Spory między stronami mogące wyniknąć w związku z niniejszą umową rozstrzygnięte będą w myśl przepisów o Państwowym Arbitrażu Gospodarczym.

§ 14.

1) Umowa wraz z załącznikami spisana zostaje w trzech jednobrzmiących egzemplarzach po jednym dla każdej ze stron oraz dla banku finansującego inwestycje.

2) Zamawiający zobowiązany jest wszystkie egzemplarze umowy przedłożyć bankowi finansującemu inwestycje najdalej trzeciego dnia po zawarciu umowy, w celu potwierdzenia przez bank zgodności niniejszej umowy z tytułem inwestycyjnym oraz stwierdzenia, że wartość umowy znajduje pokrycie w limicie finansowym Zamawiającego (notyfikacja bankowa).

3) Umowa podlega wykonaniu po otrzymaniu przez Wykonawcę notyfikacji bankowej.

Podpis zamawiającego

Podpis Centrali

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Organizacyjno-Prawny, Warszawa, Pl. Trzech Krzyży 5.

Adres Administracji: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze. Przedsiębiorstwo Państwowe, Warszawa, ul. Poznańska 15, tel. 7-36-46.

PRENUMERATA: kwartalna 16 zł 20 gr, półroczna 32 zł 40 gr, roczna 64 zł 80 gr.

PRENUMERATĘ PRZYJMUJE: Państwowe Przedsiębiorstwo Kolportażu „Ruch“, Warszawa, ul. Srebrna 12.

Konto PKO I-15809.

Cena numeru 1 zł 80 gr.

Zamówiono dnia 28 czerwca 1951 r., podpisano do druku dn. 20 lipca 1951 r.

Nakład 14.400 egz., papier druk sat. kl. VII/A/1/60 gr.

Zam. 1932. Druk. „Prasa Demokratyczna“. Warszawa, ul. Śniadeckich 16.

2-B-37811